

PSYCHO *energetika*

Zpravodaj České psychoenergetické společnosti

II/2021

Ze života ČEPES - pohled zpět
Bílé krvinky
Historie vývoje zemního rádia
Neuvěřitelné, nevysvětlitelné

Valná hromada 2022
Elektrosmog a jeho netepelné účinky
Právní příběh homeopatie
Desatero podle pátera Ferdy

Pythagorejské Y

Pythagorejské písmeno do dvou cest se štěpí,
ukazujíc dvě cesty jak lidský život veden bývá.
Cesta vpravo ku svaté Ctnosti míří
a ač zpočátku strmá a překážek plná, v míru končí.
Ta druhá je široká a schůdná,
z vrcholu však na skaliska poutník svržen padá.
Ten, kdo k Ctnosti po přetěžké stezce chvátá,
přemůže bolest a odměny a uznání se dočká.
Ten však, kdo po lenivém luxusu a zahálce baží,
zemře co bezectný působením činů velkých.

Maximinus

Obsah

ZE ŽIVOTA ČEPES

Ze Společnosti - pohled zpět – Ing. V. Bažant

1

Svolání valné hromady – vedení ČEPES

3

LÉKAŘ A BYLINÁŘ RADÍ

Bílé krvinky - leukocyty – MUDr. J. Doležal

4

TELESTEZIE A PSYCHOKINEZE

Elektrosmog a jeho netepečné účinky – K. Pokorný

7

Historie vývoje zemního rádia – Ing. J. Dolejš

13

ŽIVNOSTENSKÁ SEKCE

Právní příběh homeopatie – prof. JUDr. Ivo Telec, CSc.

22

NEUVĚŘITELNÉ, NEVYSVĚTLITELNÉ?

Neuvěřitelné, nevysvětlitelné? Z televizních pořadů sešit 14 – Ing. J. Kapinus

24

RŮZNÉ - Z DOPISŮ ČTENÁŘŮ

Desatero podle pátera Ferdy – redakce

28

ZE SPOLEČNOSTI – POHLED ZPĚT

Píše se rok 1991 (doba ustavující schůze Společnosti) a do budovy Českého svazu vědeckotechnických společností vchází na 200 bývalých spolupracovníků Psychoenergetické laboratoře (PEL), aby se poradili co dál po jejím zrušení. V té době PEL sice již neexistuje, ale dobíhá jedna z posledních zakázek, která má potvrdit nebo zamítnout využití zvláštních schopností horníků – proutkařů při těžbě uhlí v hlubinných dolech. Jedná se o světový unikát, bohužel bez světově propagandy.

V jednom dole OKD dochází k těžbě nejkvalitnějšího uhlí za velice nebezpečné horninové situace. Nad sloji se nachází ucelený žulový blok, u kterého se předpokládá, že během těžby praskne a způsobí důlní zával. Ke snížení tohoto nebezpečí na minimum vedení OKD pro informace o narůstajícím horninovém napětí zabezpečilo provoz nejmodernějšími geofyzikálními metodami.

Proutkařům pracujícím v OKD se podařilo uzavřít smlouvu s vedením OKD, aby byli do tohoto úkolu zařazeni. Výsledky proutkařů vyhodnocoval geofyzik OKD. Smlouva byla uzavřena s podmínkou, že o výsledku bude veřejnost informována pouze se svolením vedení OKD. Po dvouletém působení zpracoval geofyzik zprávu, ve které bylo vyhodnocení všech zabezpečovacích metod. Výsledkem byli překvapeni všichni – pesimisté, skeptici (včetně geofyzika OKD), ale i optimisté. V čem tkví jedinečnost zprávy? Geofyzik OKD v ní oznamuje: „Nejlepší výsledky ze šesti zabezpečovacích metod prokázal proutkař, a to u určení místa vznikajícího nebezpečného horninového napětí i co do velikosti.“ Ale to nejdůležitější zjištění je - pouze proutkaři (lidé) podávali informace s předstihem. Ostatní metody poskytovaly informace o okamžitém stavu.

Opusťme OKD a vraťme se na shromáždění bývalých spolupracovníků PEL. První otázka, kterou řešili, byla téměř hamletovská, být či nebýt po dokončení závazků uzavřených ještě v PEL. Následující diskuze

se zabývala dosaženými výsledky lidí se zvláštními schopnostmi (proutkaři, léčitelé) z výzkumných úkolů PEL. Vedla k závěru, že základní činnost senzibilů by si zasloužila legalizaci, a proto by bylo vhodné nějakou formou pokračovat v činnosti PEL. Následovala debata o formě organizace, která bude následnicí PEL. Padaly různé návrhy, včetně družstva, ale nakonec bylo přijato, aby nová Společnost byla občanským sdružením a hlavně, aby byla nezisková. S povděkem byla přijata nabídka, abychom nadále svoje činnosti redikovali v rámci Společenstva drobného podnikání. Tak jsme se stali součástí České vědeckotechnické společnosti a následně i Hospodářské komory ČR.

Mezi hlavní úkoly, které stanovila ustavující schůze, patřilo:

- legalizace přírodních léčitelů,
- legalizace proutkařů,
- vydávání časopisu a jiná ediční činnost,
- edukační činnost.

Vedením Společnosti byl pověřen Ing. Ahmed Obeid, CSC., bývalý zaměstnanec PEL, u kterého se předpokládalo, že jeho zkušenosti budou zárukou úspěšné činnosti nově ustavené Společnosti. V této funkci pracoval do roku 1993.

Od samého počátku existence Společnosti v popředí zájmu byla osvěta a legalizace přírodního léčitelství. Opírali jsme se o výsledky výzkumu PEL z let 1986 – 1987. Byl to největší výzkum, který byl v ČSSR organizován. Uskutečnil se v sedmi zdravotnických zařízeních s cílem potvrdit existenci léčitelství a jeho podstatu. Veřejnosti jsme poskytovali léčitelskou pomoc zpočátku v počtu 10 léčitelů jedenkrát týdně. Počet zapojených léčitelů postupně slábl podle toho, jak je začaly ovlivňovat vlastní aktivity nebo problémy. Mezi významné spolupracující léčitele patřil Milan Calábek, který později založil vlastní centrum a věnoval se řízení „cestovky“ zaměřené do asijských zemí a vedení duchovní školy v Praze. I když nebyl členem Společnosti, ovlivnil její vývoj a za to mu patří vřelý dík. Díky patří i paní Olze Filipové, která nejen poskytovala pro klientelu léčitelskou pomoc, ale byla plně zapojena do prací na legalizaci léčitelství. Za tuto činnost jí byl udělen titul čestného člena ČEPES.

Od samého začátku existence Společnosti jsme zvýšenou pozornost věnovali legalizaci činnosti našich členů. Předpokládali jsme, že vzhledem ke společenské změně, to nebude problém. Avšak již první pokus nám ukázal, jak hluboce jsme se mýlili. Začali jsme vypracováním žádosti o rekvalifikační kurz pro povolání bioenergetik. Tehdy poprvé do našich snah zasáhl vedoucí odboru dalšího vzdělávání MŠMT ČR, který naši žádost ani nepředložil k projednání akreditační komisi. Naše odvolání k tehdejší ministryni školství skončilo opět v rukou tohoto ministerského úředníka.

Kde myslíte, že skončil druhý pokus o legalizaci přes MPSV ČR? Opět u téhož člověka z MŠMT ČR s odůvodněním: „Pro toto povolání neexistuje školské vzdělání.“

Ne všichni členové akreditační komise měli stejný názor jako zástupce MŠMT ČR. Jeden z členů nám poradil, abychom se pokusili naše povolání zařadit do KZAM (seznam zaměstnání vedený statistickým úřadem). Blížil se rok 2008, kdy mělo dojít ke sjednocení národních číselníků s mezinárodním. Filozofie

zněla – když budou naše povolání v KZAM, musí se nějakým způsobem převést i do inovovaného číselníku. Zde jsme uspěli pouze částečně. Povolání proutkař bylo do číselníku zařazeno, kdežto biopraktik bylo zařazeno do povolání léčitel. Důsledkem bylo, že biopraktik se v roce 2008 do inovovaného číselníku nedostal, zatímco proutkař ano. Aniž jsme si to tehdy uvědomili, tímto krokem jsme zahájili legalizaci proutkařských dovedností, která byla dokončena legalizací profesní kvalifikace Detekce anomálií zemské kůry v roce 2019.

V roce 2006 nám svítila poslední naděje, kterou se nám podařilo využít pouze částečně. Evropská komise tehdy řešila stížnost evropských zaměstnavatelů (i českých), že mnozí zaměstnanci mohou vykonávat činnost za úplatu bez toho, že by měli ověřeny znalosti a dovednosti pro tuto činnost. V této situaci se nacházeli všichni naši členové léčitelé i proutkaři. Odpovědní evropští hospodářští pracovníci i zaměstnavatelé nepovažovali za vhodné řešit situaci zákazem, ale doporučovali zřídit institut podobný školskému, který by umožnil pracovníkům prokázat znalosti a dovednosti pouze pro tuto kvalifikaci. Tak vznikl institut známý v ČR jako NSK (Národní soustava kvalifikací) a celý proces ověřování je upraven zákonem č. 179/2006 Sb. Činnosti jsou rozděleny do několika skupin. Činnost léčitelů a proutkařů spadají do oblasti osobní služby a odpovídají povoláním v třídě 5 (řízené Sektorovou radou pro osobní služby).

Po zjištění těchto skutečností při využití Společenstva drobného podnikání a Hospodářské komory ČR jsme vypracovali návrh na zařazení činností léčitel (biopraktik) a proutkař (vyhledávání vodních zdrojů, tektonických poruch, inženýrských sítí, dutin a míst nevhodných pro dlouhodobý pobyt) a předložili na Sektorové radě (2008) k posouzení do zpracování v rámci NSK jako činnosti osobní služby. A zde jsme se poprvé setkali s nezájmem naše činnosti legalizovat.

Koordináční rada (KR) nám nezakázala řešit naše činnosti v rámci NSK, ale nepovolila je s odůvodněním, že do konce NSK 1 zbývá krátká doba, ve které bychom činnosti nemohli rozpracovat do předepsaných standardů.

Počkali jsme, až veřejná zakázka NSK 1 skončí a předložili jsme návrh na zařazení našich činností do zakázky NSK 2, která pro nás skončila malým úspěchem, tj. legalizací povolání proutkař a nakonec i profesní kvalifikace „Detekce anomálií zemské kůry“. Po celé období probíhal střet postojů a názorů pracovníků odboru dalšího vzdělávání MŠMT ČR s námi s cílem, abychom nedokázali zpracovat potřebné dokumenty v příslušném čase. Kromě toho hrálo velkou roli přidělování peněz na zpracování dokumentů. Peníze pro naši potřebu uvolnila Koordináční rada až po osobní intervenci předkladatele Ing. V. Bažanta a vedoucího Sektorové rady pro osobní služby PhDr. Vladimíra Zatloukala, CSc. před posledním schvalováním PK a jejich financování. Jednání tedy bylo velmi zdoluhavé, protože Koordináční rada neměla konkrétní důvody zpracování nepovolit, a tak nakonec jeden z jejích členů prohlásil: „Tak jim povolme zpracovat Proutkaře“.

Tím nám začala trnitá cesta k legalizaci „Detekce anomálií zemské kůry“ provázená touhou pracovníků MŠMT ČR znemožnit její realizaci, což vyvrcholilo tvrzením, že zpracovaná PK neodpovídá úvodnímu

a schválenému dokumentu Koordináční radou. Vyvrátit toto tvrzení nám pomohla jedna pracovnice Národního ústavu vzdělávání. Bohužel jí to možná stálo místo, protože v krátké době došlo k odchodu této zkušené odbornice ze zaměstnání.

Nebyl to pouze odbor dalšího vzdělávání MŠMT ČR, který ohrožoval zpracování. Bohužel v období zpracovávání připomínek stvrzovatelů jeden člen stvrzovatelské skupiny přistoupil na argumenty MŠMT ČR a chtěl znovu přepracovat PK. Dokonce napsal dopis vedoucímu odboru, že s přepracováním PK souhlasí. Vůbec mu nedošlo, že podrazil práci pěti spolupracovníků Sektorové rady a dalších, kteří se podíleli na podpoře diskuze s MŠMT ČR a ani to, že bychom vše nestačili zvládnout časově a nebyly by finance na dokončení projektu. Dalo to dost práce, abychom následky této „aktivity“ zlikvidovali.

Vraťme se nyní k tomu pozitivnímu. Během let 2010 až 2018, kdy se desítky členů i sympatizantů zapojily do všech možných prací souvisejících se snahou o legalizaci proutkařů a léčitelů převážně bez nároků na odměnu. Mnozí doporučovali rozhodujícím orgánům legalizaci na základě vlastní zkušenosti, jiní byli členy pracovních skupin a další jako stvrzovatelé hodnotili hotové dokumenty. Všem těmto spolupracovníkům patří dík a jejich jména by neměla být zapomenuta.

Při legalizaci „Biopraktika“ nelze zapomenout na obrovské úsilí a čas, které této snaze věnovali manželé Olga a Milan Filipovi a MUDr. Potměšilová. Podíleli se od roku 2010 až do roku 2016 na vypracování dokumentů pro řešení „Biopraktika“ v rámci NSK. To, že se biopraktik neřešil ani v letech 2011, 2013 a 2014, bylo způsobeno tím, že Koordináční rada pro tato léta neposkytovala peníze na tvorbu této PK.

To povolání „Proutkař“ na tom bylo lépe. Pracovní skupina ve složení: Ing. V. Bažant, Ing. P. Hauer, Ing. J. Dolejš a Ing. A. Vaněk zpracovala dokumentaci k povolání proutkař a následně pak kvalifikační a hodnotící standard PK „Detekce anomálií zemské kůry“, která byla v roce 2019 zařazena do souboru schválených profesních kvalifikací NSK.

Došlo však bohužel ke změnám rámcových vzdělávacích programů středních odborných škol. V době předložení našeho projektu v roce 2010 bylo v ČR více než 10 škol, které měly mezi hlavními učebními obory výuku předmětu geologie různých zaměření. Předpokládali jsme tedy, že nebude problém získat dostatek kvalifikovaných pracovníků pro funkci autorizované osoby (AOs) potřebných při ověřování praktických dovedností. V roce 2015 však už zbyla pouze jedna škola s tímto zaměřením. Kvůli nedostatku lidí s potřebným vzděláním a praxí v oboru geologie se nám nepodařilo ustanovit ani jednu autorizovanou osobu, a proto nemohly být zrealizovány kvalifikační zkoušky podle schválených standardů. Byli jsme proto nuceni provést revizi PK, která se týkala především způsobu provádění zkoušky a požadované kvalifikace autorizované osoby. Následovalo schválení revize PK, udělení akreditace autorizované osobě a nakonec v září 2021 první zkoušky. Na dokončení revize, získání akreditace, přípravě a uskutečnění prvních zkoušek má rozhodující podíl Ing. Aleš Vaněk. Za to mu děkují nejen naši členové, ale i všichni proutkaři v ČR.

Nelze opomenout dva další aktéry, kteří se podíleli na přípravě a provedení zkoušek. Jedná se o pana Jaroslava Vavryse a Ing. Jana Taranzu.

Netušili jsme, že legalizací proutkaře šlápneme do vosího hnízda, dotkli jsme se totiž hegemonie Sisyfovců, kteří naši PK udělili cenu „Bludný balvan“. Ani my jsme si v průběhu prací neuvědomovali význam legalizace této profese a to, že vlastně poprvé za existence Společnosti byla legalizována činnost nezaložená na školském vzdělání, ale na rozšířeném vědomí a uznání jako povolání. A tak jsme se ze strany Sisyfovců dočkali příslušného ocenění v podobě stříbrného „Bludného balvanu“. Překvapila nás odezva MZe ČR, protože to bylo oceněno stejným způsobem jako my.

Tím končím povídání o proutkařích. S radostí můžeme konstatovat: trvalo to dlouho, ale podařilo se nám splnit jeden z úkolů, který jsme si dali na ustavující schůzi Společnosti. Trvalo to dlouho, ale úkol jsme splnili.

Vraťme se k plnění dalších úkolů. V rámci osvěty našich členů i veřejnosti jsme vydali cca 10 publikací odborného i duchovního zaměření. Těž jsme se podíleli na opakovaném vydání přednášek pana B. Kočího z let 1920 až 1930. Trvale seznamujeme členy i veřejnost s novými poznatky v časopise Psychoenergetika. Časopis zasiláme i do krajských knihoven.

A o zájmu svědčí skutečnost, že když opožděně dojde časopis do některých knihoven, v krátké době dostaneme upomínku o zaslání. Mezi vydávané autory patří především Bedřich Kočí, prof. Karel Makoň a Ing. J. Kapinus.

Na závěr se vraťme k plnění posledního úkolu, do kterého bylo zapojeno nejvíce lidí a bylo mu věnováno největší úsilí – k léčitelství. Zda jsme i tento úkol splnili, nechávám k posouzení samotnému čtenáři. Mne při psaní této části napadla myšlenka, kterou sdělím čtenářům později.

Především se budu zabývat svými dosavadními poznatky a zkušenostmi. Za nejdůležitější považuji poznatek, že zvláštní schopnosti a dovednosti přírodních léčitelů spočívají v rozšířeném vědomí. Následně – pokud léčitel pracuje jako prostředník, dostává se po čase do duchovního vývoje samotným Zdrojem. Mně samotnému trvalo asi tři roky, než jsem k tomuto poznatku dospěl. Proč ta informace o rozšířeném vědomí čekala až na mne, proč se nedostala dříve k prof. Kahudovi, když do výzkumu v letech 1986 – 1987 byly zapojeny desítky léčitelů, inženýrů, lékařů i vědeckých pracovníků? Tato informace už totiž byla zapsána delší dobu v publikaci prof. Makoně „Vědomí“. Přestože tuto informaci zapsal již v roce 1971, nikdy jsem ji nezaslechl na žádné z jeho přednášek, kterých jsem se účastnil. A k čemu mne tato informace přivádí. Nebyla naše snaha po legalizaci v rámci NSK v letech 2008 – 2016 slepou uličkou? Pro naše zaměření se nenašlo ani jedno ministerstvo, které by bylo autorizujícím orgánem (garantem) tohoto povolání, ani Hospodářská komora ČR nemohla v této věci pomoci, protože k tomu není kompetentní. Naproti tomu musím přiznat, že naše projekty postrádaly duchovní podstatu zdraví, takže Zdroj nepovažoval za nutné naše projekty v této oblasti podporovat. Zdá se, že toto zjištění je pravdivé. Čtenářům sdělujeme, že jsme v úsilí najít cestu ze slepé uličky nepřestali a že rok 2022 nám to snad potvrdí.

SVOLÁNÍ VALNÉ HROMADY

V souladu se stanovami svolává
vedení ČEPES

VALNOU HROMADU SPOLEČNOSTI,

která se bude konat

v sobotu 12. 3. 2022

v době od 10.00 do 14.00 hodin
v budově ČSVTS, sál č. 319,
Novotného lávka 5, Praha 1

Program:

09.00 – 10.00

Registrace účastníků

10.00 – 10.30

Organizační záležitosti (případný odklad začátku)

10.30 – 13.00

Volba řídicího jednání valné hromady

Volba návrhové komise

Zpráva o činnosti společnosti za rok 2021

Zpráva o hospodaření společnosti za rok 2021
a návrh rozpočtu na rok 2022

Návrh zaměření činnosti na rok 2022

Schválení delegátů na sněm Hospodářské
komory ČR

Diskuse

Usnesení

13.00 – 14.00

Společenské posezení

Pokud někdo z přátel Společnosti bude mít zájem zařadit do jednání valné hromady významný podnět, vedení doporučuje, aby svoji žádost na doplnění programu předložil vedení alespoň 10 dnů před konáním valné hromady, aby jeho návrh mohl být zařazen do přípravy zaměření činnosti ČEPES na rok 2022.

Vedení ČEPES upozorňuje, že valná hromada je určena pouze členům a pozvaným hostům (bez hlasovacího práva). Vítejte všechny racionální náměty k činnosti.

BÍLÉ KRVINKY – LEUKOCYTY

Bílé krvinky jsou průhledné, pravě jaderné buňky s jádrem. Jejich množství v krvi kolísá mezi hodnotami 4 000 – 10 000/mm³ krve v souvislosti se zdravotním stavem. Ve výsledcích vyšetření jsou někdy uváděny pod anglickou zkratkou WBC (white blood cells = bílé krevní buňky).

Délka života bílých krvinek je pouze několik hodin. Jejich funkcí je zajišťovat imunitu organismu.

Slovo loukoť má kořeny již v praslovanštině z indoevropského kořene lenk-, který znamená ohýbat, a je tak příbuzné například se slovy luk nebo oblouk. Vyjadřuje tedy, že jde o ohnuté dřevo

Loukoťové kolo je kolo, jehož ráfek se skládá z jednotlivých segmentů, tzv. loukotí, většinou dřevěných. Poskládání těchto segmentů do kruhu tvoří ráfek kola, který pak většinou byl opatřen po obvodu ještě kovovou obručí.

Ke každé loukotí pak zpravidla vede od středu kola jeden paprsek. Náboj kola býval zhotoven z jilmového dřeva, paprsek z jasanu, loukoť z buku. Koláři po staletí věděli, že je nutno používat vždy tři druhy dřeva.

Jestliže byly do sebe začepovány stejné druhy dřeva, kolo vrzalo a skřípalo.

Činnost bílých krvinek

Fagocytóza – pohlcování antigenů pomocí panožek.

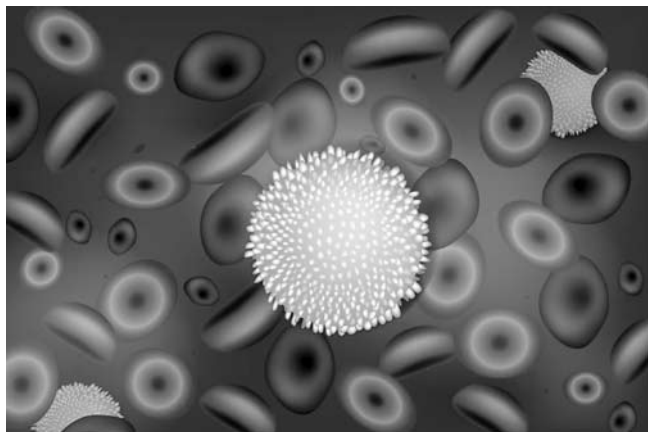
Diapedéza – jsou schopny améboidního (měňavkovitého) pohybu a ten jim umožňuje procházet mezi buňkami kapilární stěny.

Pozitivní chemotaxe – jsou přitahovány chemickými látkami. Podnětem mohou být:

- látky uvolněné z poškozených buněk
- toxiny bakterií

Adheze – mají schopnost přilnout k různým povrchům.

- moc leukocytů - leukocytóza
- málo leukocytů - leukopenie
- vznikají z tzv. kmenové buňky v kostní dřeni (kmenová buňka je nediferencovaná buňka (její

specializací vznikají všechny druhy granulocytů)

- kostní krvetvorná dřen je jedním z největších orgánů těla (svou hmotností 1,5 kg se přibližují k játrům)
 - asi 75 % dřeně tvoří různé typy bílých krvinek a zbývajících 25% připadá na červené krvinky
- Dělení: granulocyty a agranulocyty.

ROZDĚLENÍ LEUKOCYTŮ

1. Granulocyty (polymorfonukleární leukocyty, polymorfonukleáry)

Jsou druhem bílých krvinek se členěným jádrem, jejichž cytoplazma obsahuje barvitelná zrníčka – granula. Dále se dělí na:

- a) Neutrofilní granulocyty: jsou nejpočetnější bílé krvinky. Velikost 7 – 9 μm, tvoří 67 – 75% celkového počtu leukocytů, jádro má 2 - 5 segmentů, granul, jádérka chybějí.

Nebarví se kyselými ani bazickými barvivy proto neutrofilní. Dělí se do pěti tříd podle počtu segmentů v jádře.

Představují první obrannou linii těla proti vniklým bakteriím a částicám.

Jejich funkce spočívá ve fagocytóze cizorodých látek – malých částic a bakterií – mikrofágů.

Mají schopnost měnit svůj tvar a protáhnou se póry ve stěnách vlásečnic do míst ohrožených infekcí, kam jsou chemicky přitahované (chemotaxe).

Jejich granuly obsahují lysozym enzym rozrušující povrch bakterií.

Granula jsou špatně barvitelná.

Snížení počtu neutrofilů (neutropenie) je častým důsledkem chemoterapie, při neutropenii nebo febrilní neutropenii (= neutropenie spojená s horečkou nad 38 °C) vzrůstá riziko infekcí a další léčbu je nutno odložit do úpravy počtu neutrofilů. K tomu může napomoci podání specifických růstových faktorů (G-CSF).

Počet stoupá při bakteriálních onemocněních.

- b) Eozinofilní granulocyty: velikost 9 μm, celkové zastoupení 2 – 5% ze všech leukocytů. V cytoplasmě jsou hrubá granula asi lum velká, Jádérko chybí, barví se kyselým barvivem eozinem červeně- proto eosinofilní.

Mají ve fagocytóze menší význam.

Zmnožují se (eozinofilie) při alergiích a parazitárních onemocněních.

V granulách také obsahují lysozym.

Fagocytují nejvíce cizorodé bílkoviny, alergeny a komplex antigen + antilátka.

c) Bazofilní granulocyty: uplatňují se při zánětlivých a alergických procesech.

Rovněž se mohou podílet na likvidaci parazitů, jejich granula obsahují serotonin a histamin, jejich uvolnění způsobuje alergickou reakci.

Granuly obsahují heparin a histamin.

Barví se zásaditými barvivy.

Basofilní leukocyty obsahují protisrážlivou látku - heparin (jejich význam při srážení krve není příliš jasný).

2. Agranulocyty

Jsou druh bílých krvinek s velkým, nečleněným jádrem a ve své cytoplazmě neobsahují barvitelná grana. Dále se dělí na:

Monocyty (2 - 8%) cirkulující v krvi jsou nezralé buňky, které se dostávají do některých tkání, kde se přeměňují ve volné nebo fixované fagocytující makrofágy.

Nacházíme je ve tkáních, jako jsou lymfatické uzliny (Kupfferovy buňky v játrech, glie v mozku) a vazivo.

Jsou roztroušeny v místech, kde hrozí infekce (plíce, vazivo, okolí trávicí trubice...)

Při svém dozrávání v makrofágy zvětšují až pětinasobně svůj průměr.

Zabraňují růstu nádorů, výrazně ovlivňují krve tvorbu, pro tělo představují jednu z neúčinnějších nespecifických obran mechanismu.

Soustava fagocytujících makrofágů, nacházejících se ve tkáních se nazývá retikuloendoteliální soustava.

Vyskytují se pouze u savců.

Mastocyty (žírné buňky, heparinocyty) vznikají z kmenových krvetvorných buněk, jsou však trvale usazeny ve tkáních (kůže, plíce, střeva), obsahují histamin, jehož uvolnění způsobuje alergickou reakci

Lymfocyty jsou druhou nejpočetnější skupinou leukocytů.

Mají centrální význam v imunitním systému organismu. Vznikají v kostní dřeni. Mají schopnost tvořit protilátky nebo vyvolávat jejich tvorbu. Jsou přítomné i v lymfě a lymfatických uzlinách. Dále se dělí do dvou typů:

- nemají granula; nesegmentované jádro, v cytoplazmě nejsou granula
- dělení podle jader: monocyty, lymfocyty T a B
Lymfocyty - (20 - 40%).

Lymfocyty mají velký proliferační potenciál - rychle se tvoří po setkání s antigenem, dělí a mění se, opouští cévy, vstupují do lymfy a vracejí se do krve, v cévách jich je minimum

T - závislé na tymu, tymus dependentní, do tymu proudí nezralí předchůdci a v kostní dřeni a v tymu dozrávají.

Hodně jich je v krvi a hrudním mizovodu, životnost měsíce, roky a některé celý život (paměťové buňky) mohou pomáhat B-lymfocytům při tvorbě protilátek

- mohou napadat cizorodý štěp (transplantace) a ničit jej
- regulační funkce a tlumí obranné reakce organismů

Po podráždění antigenem uvolňují lymfocyty látky, které zesilují fagocytární aktivitu makrofágů.

Lymfocyty B - jsou nezávislé na tymu, pocházejí rovněž z kostní dřene, ale po setkání s cizorodou látkou se množí a mění své vlastnosti i tvar.

Jsou málo v periferní krvi, životnost: několik měsíců, při setkání s antigenem změna v plasmatické buňky a tvorba (protilátek) imunoglobulinů.

Dělí se na 5 základních skupin:

- 1) IgM - po setkání s antigenem tzv. primární odpověď
- 2) IgG - sekundární odpověď
- 3) IgA - jsou obsaženy v sekretech buněk (sliny, mléko, slzy)
- 4) IgE - nachází se na povrchu žírných buněk a v bazofilích ALERGIE!!!
- 5) IgD - na povrchu B-lymfocytů, receptor pro Ag

Plasmocyt (plasmatická buňka), buňka produkující protilátky - imunoglobuliny. Vzniká z B lymfocytu po setkání s antigenem (cizorodou látkou) a stimulací helper (CD4+) lymfocytu za přispění MHC II a různých cytokinů. V periferní krvi se plasmocyty vyskytují minimálně, jsou zejména v kostní dřeni či slezině. Mohou přežít delší dobu.

Mikroskopicky je ve srovnání s lymfocytem větší, obv. oválného tvaru, má velký poměr cytoplasma-jádro (které má loukoťovou strukturu), bazofilní cytoplasmu s hojným granulárním endoplasmatickým retikulem a s perinukleárním projasněním.

ERYTROCYTY

Vývoj erytrocytů

Erytrocyt stejně jako ostatní krevní buňky pochází z kmenové buňky.

Z kmenové buňky se erytrocyt dále diferencuje do progenitorové řady a dále v: proerytoblast → normoblast (bazofilní, polychromní a ortochromní) → retikulocyt → až v zralý erytrocyt.

- okrouhlé, bikonkávní, bezjaderné, pružné
- průměr 7,2 mikrometru
- množství: muži 4,3 - 5,3 x 10¹² v l l
- množství: ženy 3,8 - 4,8 x 10¹² v l l
- obsahují hemoglobin - červené barvivo
- vznik v červené kostní dřeni, plod: játra, slezina

- odbourávání: slezina
- život Ery: vznik v kostní dřeni - cévy - slezina (rozpad, fagocyty, globin; hem \rightarrow Fe a bilirubin \rightarrow urobilirubin)
- erythropoéza - tvorba krve je řízena erythropoetinem z ledvin
- hladina se zvýší při nedostatku O_2 v krvi v ledvině
- hladina se sníží při nadbytku O_2 v krvi v ledvině
- pro tvorbu Ery musí být dostatek Fe, B12, kyseliny listové, bílkoviny

Funkce

Hlavní funkcí erytrocytů je přenos dýchacích plynů – kyslíku z plic do tkání a oxidu uhličitého v opačném směru.

Kyslík se váže na centrální atom železa hemoglobinu, CO_2 se váže na globin část hemoglobinu nebo je v erytrocytech přeměněn na HCO_3^- .

Další funkce

- puřovací systém – hemoglobin v erytrocytech je schopen puřovat výkyvy pH
- udržování viskozity krve
- ochrana před volnými radikály – antioxidační systémy vycytávají a neutralizují ROS a RNS

Metabolismus erytrocytů

Hlavní funkcí erytrocytů je transport kyslíku do tkání, této funkci je proto přizpůsobena struktura i metabolismus erytrocytů.

Metabolismus erytrocytů je jedinečný díky absenci mitochondrií, nemohou proto vytvářet ATP oxidativní fosforylací. Tento termín se používá pro syntézu ATP na vnitřní membráně mitochondrií v průběhu dýchacího řetězce.

Zdrojem energie pro erytrocyt je D-glukóza.

Červené krvinky spolu s mozkovými buňkami jsou tak jediné buňky v lidském těle, které vyžadují trvalou dodávku glukózy.

Přenašeč glukózy v membráně erytrocytu – GLUT-1 obsahuje 12 transmembránových helikálních segmentů, které v membráně vytváří kanál pro průchod glukózy.

Přenašeč není závislý na inzulinu.

Anaerobní glykolýza

Základním metabolickým procesem probíhajícím v erytrocytu je anaerobní glykolýza s tvorbou ATP substrátovou fosforylací. Substrátovou fosforylací při metabolismu sacharidů:

Glykolýza v erytrocytu probíhá podobně jako v ostatních buňkách, liší se však v reakci katalyzované fosfoglycerátkinázou. Pokud erytrocyt nepotřebuje tolik ATP, pak se z 1,3-bisfosfoglycerátu zkratem tvoří 2,3 bisfosfoglycerát. Reakce je katalyzována enzymem bisfosfoglycerátmutasou.

Význam 2,3bisfosfoglycerátu pro erytrocyty spočívá ve funkci hemoglobinu. 2,3bisfosfoglycerát se váže na deoxyhemoglobin, který stabilizuje a usnadňuje tak uvolňování kyslíku ve tkáních.

Pentosafosfátová dráha

Asi 5 % glukózy je využíváno pro pentosafosfátovou dráhu, při které se tvoří redukovaná forma koenzymu NADPH+H⁺. Ten funguje jako koenzym glutathionreduktázy, enzymu nezbytného pro syntézu redukovaného glutathionu.

Redukovaný glutathion chrání erytrocyt před toxickými účinky oxidativního stresu.

ČERVENÉ KREVŇÍ BARVIVO = HEMOGLOBIN

- má ve své molekule železo, na které se v plicích váže kyslík
- vazba je velmi volná a proto se kyslík ve tkáních poměrně snadno opět uvolňuje
- ve 100 ml krve dospělého muže je 16 g hemoglobinu
- ve 100 ml krve dospělé ženy je 14,5 - 15,5 g hemoglobinu
- toto množství je schopné vázat asi 20 ml kyslíku
- tkáně ani při maximálním zatížení neodebírají takové množství kyslíku
- klidová spotřeba je cca: 4 ML O_2 /min./100 g tkáně
- při velmi těžké práci stoupá spotřeba asi na 10 ml (tj. 20 % na 50 % vázaného kyslíku)
- je složeno ze dvou složek: bílkoviny globulinů (která váže barevnou část).

KREVŇÍ DESTIČKY = TROMBOCYTY

- jsou malá tělíška nepravidelného tvaru
- vznikají v kostní dřeni odškrabáním části cytoplazmy obrovských buněk dřene
- nejde o pravé buňky ale o buněčné úlomky
- v krvi žijí asi 4 dny
- destičky jsou velmi křehké
- při poškození cévní stěny narážejí s krevním proudem na okraje, rozbíjejí se a z jejich cytoplazmy se uvolňuje látka, která zahajuje krevní srážení - tromboplastin
- zároveň se uvolňuje mnoho látek, které zvyšují lepivost destiček a destičky vytvářejí krevní zátku
- z destiček se uvolňují další destičkové faktory, které se dále účastní srážení krve $100-300 \cdot 10^9/l$

Zpracováno na základě bakalářské práce.

MUDr. Jan Doležal

ELEKTROSMOG A JEHO NETEPELNÉ ÚČINKY

Elektromagnetické znečištění v dnešní době stále více zatěžuje lidský organismus, ruku v ruce s velmi častým používáním mobilních telefonů ve spojení s internetem a datovými přenosy. Lidé mají obavy z 5G a venkovních vysílačů, někteří je na Vysočině dokonce zapalovali, ale přitom se dobrovolně sebezpoškozuji neustále zapnutou WIFI doma a mobilními daty přímo v kapse u těla, kde naměříme mnohonásobně vyšší hodnoty, než z venkovních vysílačů.

Opravdu nám to záření neškodí, jestliže nezahřívá tkáň?

V zahraničí je elektrosmog stále zhavějším tématem debat mezi lékařskými praktiky. Vědci celou situaci ještě ztěžují, protože oblast netermických vlivů elektrosmogu považují za spekulaci (i u nás pan Jelínek, vedoucí sekce Státního zdravotního ústavu pro elektromagnetické záření, opakovaně tvrdí, že letní sluníčko nám ohřeje tkáň nepoměrně více, a také nám to neškodí). Zaměřují se téměř výhradně na tepelné účinky i přes skutečnost, že se tyto stávají stále častěji terčem kritiky i z řad odborné veřejnosti. To se změnilo v posledních několika letech zavedením kombinované metody měření, která netermické vlivy učinila pozorovatelné.

Na samém počátku se tento výzkum ubíral úplně jinou cestou, než je obvyklé. Zabýval se vířivými poten-

ciály, rušením a interakcí. Potom se řešila otázka, zda může interakce různých fyzikálních jevů mezi větším „koktejlem elektrosmogu“, působit podobně, jako tepelný vliv (ohřev buněčných tkání). A tyto aktivní elektromagnetické body (ohřevu) byly definovány.

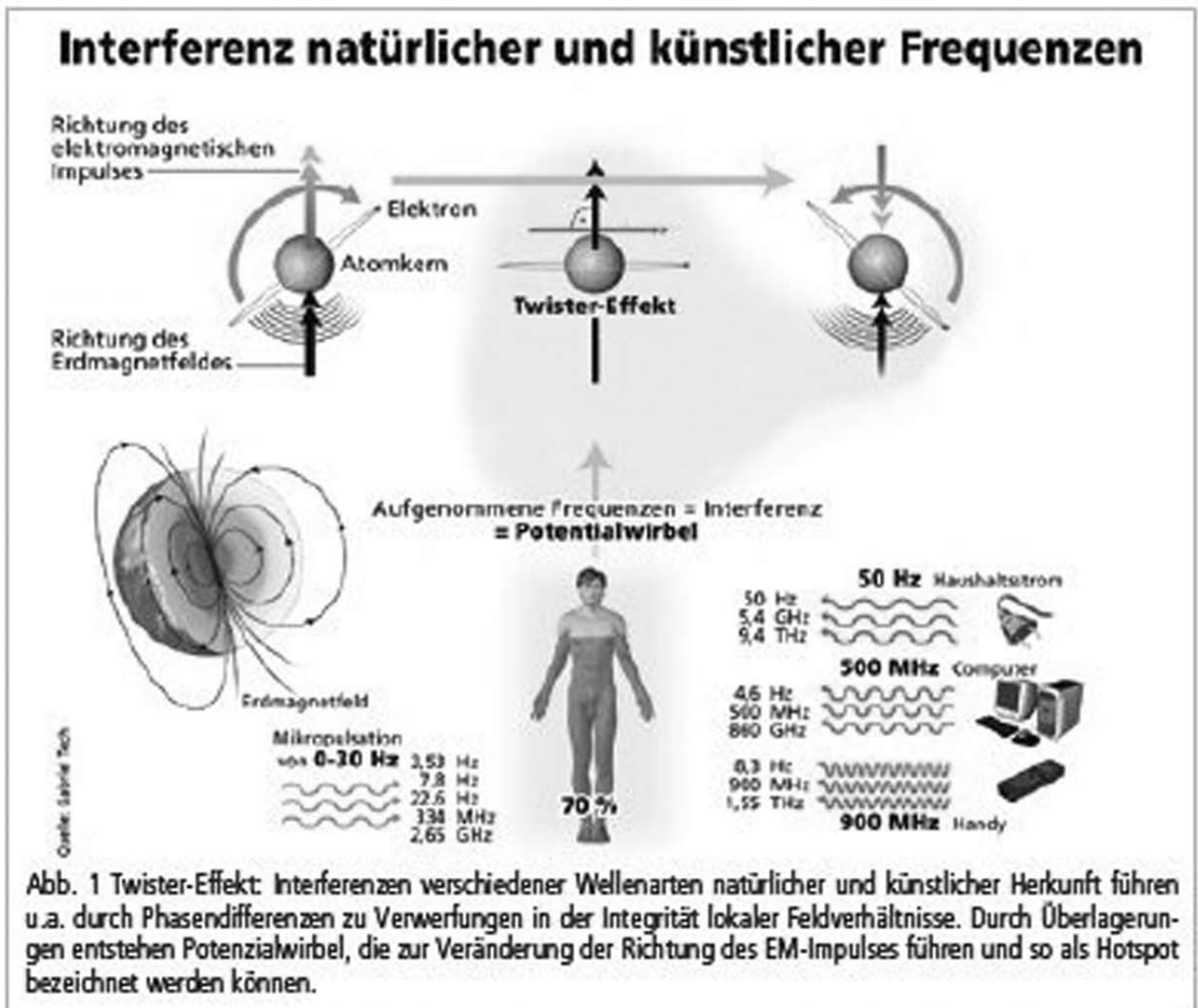
Interakce mezi elektrickým a magnetickým vlivem jako analogie k hotspotům (místům ohřevu v organismu) je zřejmá a přirozeně vede ke vzniku potenciálních vírů. Bylo zajímavé pozorovat souvislost výkonu potenciálního víru s vazbou na vodu v těle lidského organismu.

Elektrobiologická interakce jako „buněčný stres“

Výzkum se po mnoho let zaměřoval na kombinované měření, vztah mezi okolním napětím a proudem. Části těla, vystavené expozici tohoto záření (mobil se zapnutými daty v kapse u těla) jsou pod vlivem výkonu a potenciálu, působícího na obsah vody v těle. Tím dochází v těle k vyvolání závažných změn napětí a toku proudů v těle. Dr. Warnke poznamenal, že modulované signály, jako je směs potenciálních vírů a impulzních elektromagnetických signálů (aktivní telefon v kapse) způsobuje demodulaci buněčných membrán – membrána buňky je nosič, přenašeč, a modulační složky působí jednotlivě, odlišně nebo i společně jako za vzniku chaotické interference.

Jaké jsou potvrzeny netermální účinky?

Dochází ke změně vodivosti a viskozity tělních tekutin- následkem změn v energetických tocích a podmínek

Die Frequenzen im Körper

Delta-Wellen:

Tiefchlaf, Stadium immunstärkender Hormonproduktion (sch. gesund. Krieger)

Theta-Wellen:

Erholung und Entspannung, auch während des Erntefestes, der Traumphase und unmittelbar vor dem Erwachen, Stadium für Ideen und Visionen, günstig für das Lernen und Merken

Alpha-Wellen:

Tiefe Entspannung, Lern- und Konzentrationsfähigkeit

Beta-Wellen:

Wachzustand, Stadium der Konzentration, erhöhte Aufmerksamkeit oder Alarmbereitschaft

Gamma-Wellen:

Ängstzustände, Hyperaktivität, Anspannung und rasche körperliche Reaktionen

Gehirn:

Delta-Band 0,5-4 Hz
Theta-Band 4-7 Hz
Alpha-Band 7-12 Hz
Beta-Band 13-27 Hz
Gamma-Band > 27 Hz

Geschlechtsorgane:
80 Hz
3,9 GHz

Herz:
7,8 Hz
380 MHz

Leber:
4,6 Hz
225 MHz

Haut:
3,5 MHz
173 kHz

Dickdarm:
55 MHz
2,84 MHz

Abb. 4 Wirkung 1 zeigt sich über die Frequenzanteile des Elektrosomms auf die Biosignale und Eigenfrequenzen, die dadurch entweder überlagert oder gelöscht oder, was noch schlimmer ist, sinnlos hinzugefügt werden und somit einen Dauerstress erzeugen.

napětí na buněčných membránách – mění se tekutost a tím i termodynamika v buněčném interiéru. Biofyzik Prof. Glaser výslovně uvádí, že fyzikální vlivy působící na clusteru buněčných membrán mohou vykazovat závažné změny, aniž by to vůbec bylo viditelné z vnějšku, na první pohled. Nicméně, tyto účinky mají vliv i na membránu jádra buňky, a v konečném důsledku se mění i vazebná kapacita elektrochemických vodíkových vazeb v řetězci DNA.

Kromě toho jakákoliv změna v plazmě fyzické struktury má i fyzikálně-chemické dopady a tedy i dopad zpět na zbytkové napětí buněčných membrán. Elektrické funkce v buňce určují materiální výrobu pro přežití – přímo ovlivňují chování a regeneraci buněk. To znamená, že metabolismus výživných látek a detoxikace škodlivých látek jsou elektromagnetickými vlivy trvale změněny a narušeny. Dochází k oslabení funkce orgánů, a podpoře vývoje autoimunitního onemocnění, rakoviny, zánětlivých a jiných onemocnění.

Změny v buněčné membráně přímo ovlivňují fyziologické hodnoty díky vysokofrekvenční proměnlivosti napětí - vysoké frekvenci proměn pole, což se projeví i čitelnou změnou nervových drah v EMG, variabilně se změnami srdeční frekvence (HRV) – opět čitelné jako zátěžové obrazy v EEG. Důvody jsou zřejmé při poruchách vlastností buněčných membrán. Tím dochází k pozorovaným významným poruchám výkonu myšlení, koncentrace, až k demenci a poruchám mechanismů nezbytných pro stabilní psychiku – dochází ke změnám u hormonů a neurotransmiterů. Pozměněná produkce hormonů lidem oslabuje pocity pohody – organismus se dostává do permanentního stresu (v Německu velmi známý pojem ELEKTRO-STRES).

Všechny změny v propustnosti buněčných membrán vedou ke zhoršení metabolismu a chování buňky. S tím souvisí vliv na Na⁺ / K⁺ - čerpadla, (přesuny sodíku a draslíku), na kterých je závislá fyziologická stabilita buněčné membrány. Mnohonásobné a takto nenápadné

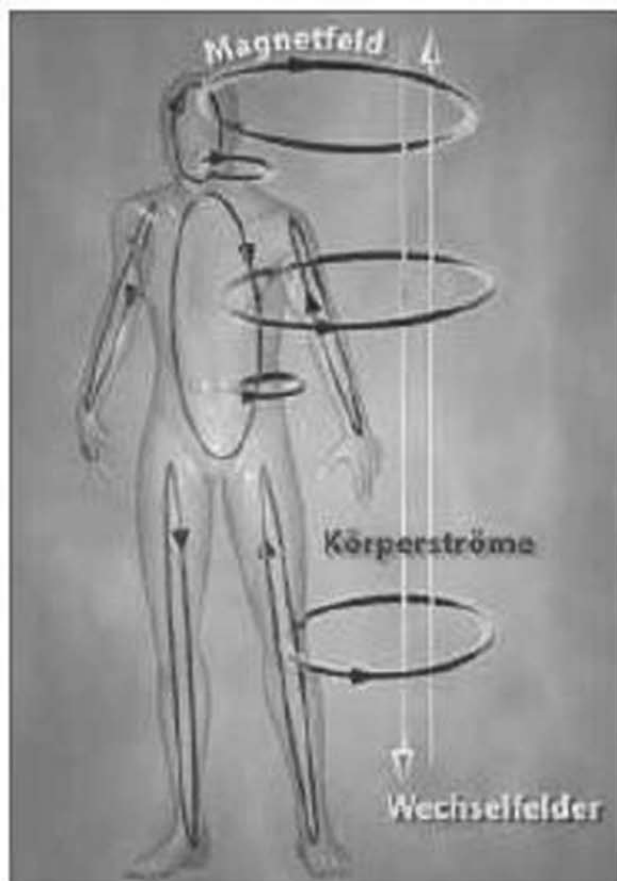

Abb. 2 Die Ankoppelung elektromagnetischer Felder an den Körper führt im Körperwasser zur Induzierung zum Teil erheblicher Körperströme. Solche können nachhaltig die Spannung der Zellmembranen beeinflussen.

regulované bio vazby kontrolních řetězců nervů, svalů, centrálního nervového systému a samotných buněk, vedou dokonce až k rekombinaci DNA. V narušeném rytmu biosynchronicity v časovém okně dochází k neekonomické pracovní funkci buněk a odpovídajícím falešným výsledkům a vykojení funkce „just-in-time“ navrženého systému života. Při dlouhodobé a pravidelnější expozici (denně mobil v kapse se zapnutou WIFI a Bluetooth a jinými daty, dochází k trvalému poškozování integrity důležitých buněčných funkcí a poškození DNA instrukcí a tím stále strměji dochází k chybovosti i na buněčném dělení a později k růstu nádorů atd.

Těmito vlivy sepne obvod elektrodynamické biologické funkce řetězce DNA, což vědci popisují jako ne-tepelné reakce na vlivy elektromogu. Duální způsob měření mřížky tak již umožňuje měřitelnost a definovatelnost výkonnostní hotspotu vířivého potenciálu i s odvoditelností biologických účinků. Prostřednictvím sledování dvojího vlivu pole (elektrický a magnetický), byly popsány vlivy prokázány reprodukovatelně. Za tím účelem byla vytvořena certifikovaná metoda a postup měření (EDVAuswertung).

Tento model je tak přesný, že byl certifikován jako služba technologie Gabriel TÜV SÜD. Dokazuje tak přesnou vědeckou metodiku spol. Geophysical Research Group a Gabriel-Tech.

Lze již tedy (2016) demonstrovat vliv „elektromogových koktejlů“ především v prostorách kanceláří, ale i mnohých domácnostech, přetížených zářením bezdrátových datových spojů a internetu. Tato metodika také konečně lépe vysvětluje atermální efekty elektromogu

na biologickém pozadí. A to je dalším důležitým mezníkem v chápání nebezpečí athermal (netepelných) dopadů na život!

Skupina izraelských vědců (Friedman et al.) ze špičkového Weizmannova vědeckého institutu se již před několika lety pokusila prozkoumat složitý netepelný biochemický mechanismus, jakým se může projevit na lidském organismu působení mikrovlnného elektromagnetického pole vydávaného např. mobilním telefonem při provozu.

Zjistili, že i krátkodobý netermální účinek záření z mobilu má vliv na expresi řady proteinů (bílkoviny složené z aminokyselin). Tento účinek na transkripci (přepis informace) a stabilitu proteinu může být dle izraelské studie publikované v britském časopise Biochemical Journal v r. 2007 zprostředkován signální kaskádou MAPK - mitogenem aktivované proteinkinázy. To jsou enzymy, které se podílejí na mnoha buněčných pochodech, jako je regulace exprese genů (převod informace v reálnou strukturu nebo funkci), mitóza (typ buněčného dělení), buněčná diferenciace a proliferace (hojné množení), ale i programovaná buněčná smrt, chránící před rakovinou. Expozice buněk zářením mobilního telefonu vede k aktivaci proteinů třídy p38 (odpověď na stressové stimuly, zapojená do regulace bun. dělení a apoptózy) a také extracelulární signálem regulované kinázy (ERK) jako rychle aktivované reakce v odpovědi na expozici různými frekvencemi a intenzitami EMP. Vědci zjistili za pomoci signálních inhibitorů, že první krok této kaskády (postupného signálního působení) je zprostředkován v plasmatické membráně buňky enzymatickým komplexem tzv. NADH oxidázou (=nicotinamide

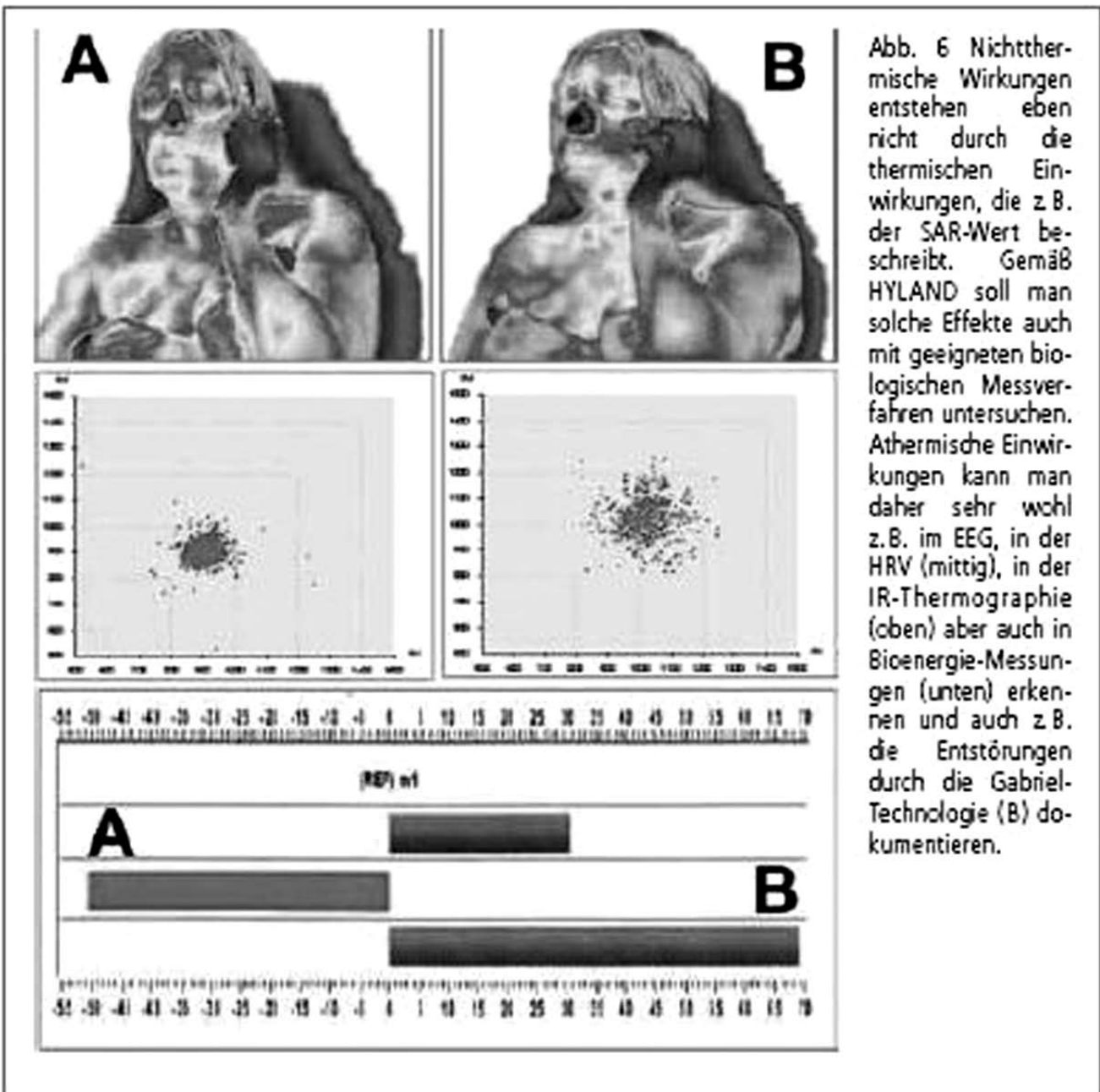
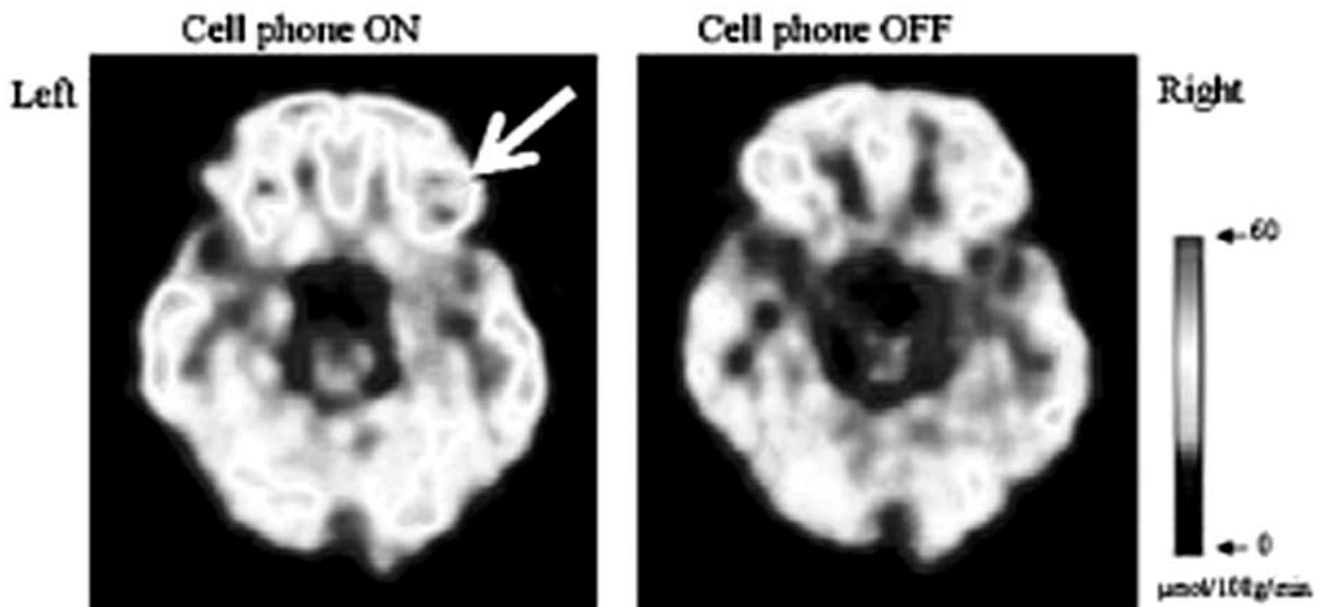

Abb. 6 Nichtthermische Wirkungen entstehen eben nicht durch die thermischen Einwirkungen, die z. B. der SAR-Wert beschreibt. Gemäß HYLAND soll man solche Effekte auch mit geeigneten biologischen Messverfahren untersuchen. Athermische Einwirkungen kann man daher sehr wohl z. B. im EEG, in der HRV (mittig), in der IR-Thermographie (oben) aber auch in Bioenergie-Messungen (unten) erkennen und auch z. B. die Entstörungen durch die Gabriel-Technologie (B) dokumentieren.

Die Wirkung von Strahlungsstress auf die DNS

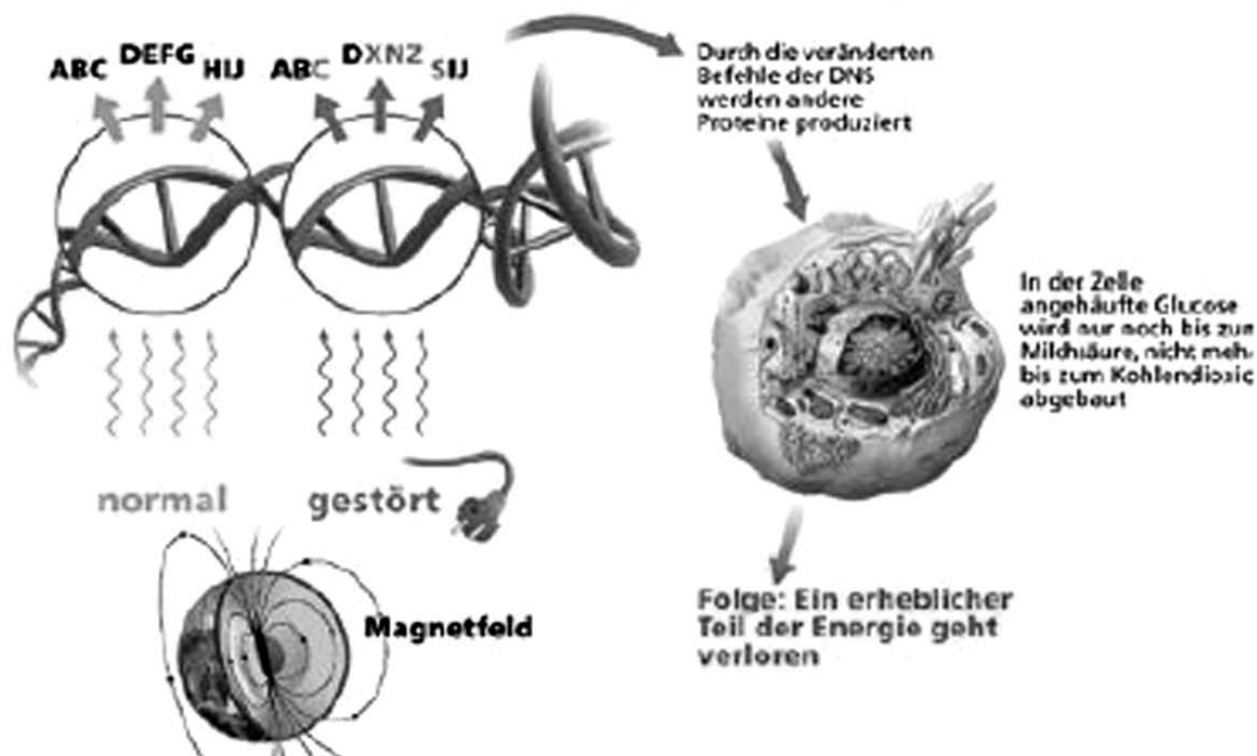

Abb. 7 Wirkung 3 des Elektrosomgs zeigt sich im Bereich der DNA. Durch Veränderungen der elektrischen Bedingungen können die H-Brücken-Bindungen bei der Transkription, aber auch die Methylierungen beim An- und Abschalten von Genabschnitten drastisch beeinträchtigt werden. Dies kann bis zu Genbrüchen, Cross-over-Fehlern und zu fehlerhaften DNA-Polymerase-Aktionen führen.

adenine dinucleotide phosphate oxidase), jejíž elektrony se přesunem membránou naváží na molekulární kyslík za vzniku aniontů superoxidu, volných radikálů a reaktivních kyslíkových molekul tzv. ROS (=reactive oxygen species).

Tento proces známý v kumulaci jako oxidativní stres je obvykle spojován se zevními faktory působení jako UV záření, teplotní šok, kouření nebo radioaktivní záření, nikoliv však s neionizujícím zářením v podobě VF EMP. Vzniká také jako obrana při napadení organismu cizími mikroorganismy, zánětlivých procesech a uplatňuje se při mobilizaci systémů iontových přenosů. Všeobecně způsobují ROS při nadměrné produkci poškození DNA oxidací polynenasycených mastných kyselin na lipidy, oxidací aminokyselin na proteiny, stárnutí organismu, hrají roli při chronických zánětech, karcinogenezi, angiogenezi a metastázích. Dlužno připomenout, že proteinové změny stojí také za závažnými neurologickými onemocněními typu Alzheimerova, Parkinsonova choroba aj.

Izraelští vědci dále vyzkoumali, že tyto ROS následně přímo stimulují MMP (matrix metaloproteinázy), což jsou proteolytické enzymy vyžadující ke své aktivitě kov, např. zinek, a dovoluji jim se rozštěpit a uvolnit Hb-EGF (heparin vázající epidermální růstový faktor), který aktivuje EGF receptor, jež obratem dále aktivuje kaskádu ERK. Hb-EGF hraje podle jiných výzkumů roli ve vývinu maligních fenotypů, v agresivním chování tumorů, vývoji tkáně srdeční chlopně, ateroskleróze, hojení ran apod.

Tato studie poprvé ukázala detailní mechanismus, kterým ozáření mobilním telefonem indukuje kaskádu ERK, transkripci a další buněčné procesy, které mohou sehrát negativní úlohu v organismu. Proteinové buněčné změny vlivem působení EMP také nezávisle potvrdila rakouská studie z vídeňské lékařské fakulty. Oxidativní stres a zvýšení hladiny stresových hormonů v důsledku použití mobilních telefonů vyzkoumaly také další vědecké studie.

Na základě těchto zjištění je velmi pravděpodobné, že používání mobilních telefonů a dalších forem bezdrátové komunikace je dalším negativním faktorem působení na zdraví, který si lidstvo na sebe neprozřetelně „ušilo“. Oxidativní stres, který fenomén působení elektromagnetických polí způsobuje stejně jako např. znečištěné ovzduší, cigaretový kouř, radioaktivita, nadměrné vystavování UV záření apod., bývá dáván do souvislosti s řadou civilizačních onemocnění a degenerativních procesů - nádorová bujení, kardiovaskulární choroby, cukrovka, neurodegenerativní onemocnění typu Alzheimerova choroba, imunitní choroby projevující se chronickým zánětem (revmatoidní artritida), některé oční choroby, obecné procesy stárnutí, poškození biomolekul (zejména lipidy a proteiny, ale i DNA) atd. Je pozitivním krůčkem, že se přes odpor „popíračů mobilcaustu“ z vědeckých řad jakožto nájemných mluvčích (němčina má pro tyto lidi hezký výraz „Mietmaul“=nájemná huba) bezdrátového průmyslu podařilo již v roce 2011 kladným hlasováním 27 realistických vědců z 30-ti zařadit elektromagnetická

pole alespoň do kategorie 2B - možný karcinogen, což není veřejnosti příliš známo.

Do jisté míry lze neblahé působení těchto oxidativních činitelů zmírnit dostatkem antioxidantů (např. tokoferoly, askorbová kyselina, karotenoidy, flavonoidy a fenolové kyseliny) a iontovou rovnováhou minerálů v krevní plasmě. To např. vysvětluje, proč bylo dvěma studii z nedávné doby naznačeno ochranné působení zeleného čaje s obsahem antioxidantů při vystavení organismu elektromagnetickým polím.

Tento materiál jsem objevil a zpracoval pro vás až nyní, po několika letech. Pracovníci Státního zdravotního ústavu o těchto objevech (jiných než termických vlivů) a důkazech předpokládám mají informaci již dávno, ale nadále netepečně vlivy neuznávají. Ono by to totiž znamenalo změny v umístování BTS (základny vysílačů) na střeších, používání WIFI a Bluetooth v domácnostech a automobilech, a to si nikdo, koho živí nepředstavitelně obrovský byznys s bezdrátovými technologiemi, evidentně nepřeje. SZÚ nás chrání až pouze před tepelnými vlivy – takovými vysokými hodnotami, že se již měřitelně zahřívají tkáně (princip mikrovlnky)! A ostatní – netepečně vlivy při slabších hodnotách – jsou nadále popírány.

Zopakujme však důležitou věc: Při telefonování, nebo u mobilu se zapnutými daty v kapse, nebo u WIFI routeru na stole, naměříme mnohonásobně vyšší hodnoty záření, než z vysílačů někde na ulici a na střeších (pokud nejsou naměřeny kolmo do okna). Proto je zásadní, pokud nám záleží na zdraví (i dětí), pohlídat si sám těchto pár hlavních zdrojů „elektrosmogu“ a udělat doma opatření:

Na internet být doma připojen přímo kabelem (lepší přenos) a WIFI zapínat pouze výjimečně. V mobilu mít trvale vypnuty 3 ikony: WIFI, Bluetooth, a ostatní (LTE) data. A zapnout jen v nutnosti, když potřebuji někde navigaci nebo vyřídít něco přes aplikace. Telefon, tablet, notebook – vše lze snadno připojit na kabel – přes redukci. Tím se ochráníme před nejsilnějšími vlivy vysokofrekvenčního záření.

Proč taková opatření? Je potřeba si uvědomit režim, v jakém fungují bezdrátové sítě a také aplikace, hlavně v telefonu. Především sociální sítě (Facebook a jiné) si neustále kontrolují, jestli nepřišel nějaký lajk nebo zpráva, nebo příspěvek a vše si to dopředu stahují do mobilu, do mezipaměti, aby když se pak uživatel do aplikace podívá, již měl předem staženo i v okolních odkazech to, co by se jinak teprve načítalo a musel by na to třeba čekat. Rovněž videa se stahují alespoň částečně dopředu, aby pak na kliknutí hned fungovala a přehrávala a nečekalo se teprve na přenos většího objemu dat. Takže ten větší objem dat se stahuje do mobilu průběžně ke všem nejbližším odkazům na té stránce. Proto také máme za pár týdnů až měsíců plnou paměť telefonu, protože se neustále něco stahuje. Hlavně to ale znamená, že to, co přijímá náš mobil (data v podobě elektromagnetického záření signálu z vysílače), tak přijímá také naše tělo a buňky, jako nežádoucí škodlivou expozici.

Signál připojení Bluetooth je kapitola sama o sobě. Popišme si to na bezdrátových sluchátkách. Režim Bluetooth funguje tak, že potřebuje „vidět“ protistranu, které má data posílat. Takže mobil poskytuje přes Bluetooth hudbu do sluchátek jenom když ta sluchátka „vidí“ (vysílat), prostě za podmínek, že jsou obě zařízení „spárována“. To ale znamená, že ta sluchátka nám vysílají, dokonce do obou stran hlavy a mozku,

poměrně silný signál, aby jej zachytil vzdálený mobil. Proto se musí ta sluchátka po čtyřech hodinách dobíjet, aby měla zase sílu vysílat a tedy přijímat signál. Signál Bluetooth je vždy silnější než signál při hovoru telefonem, protože je tak nastaven z výroby – aby ta zařízení se „viděla“ i na větší vzdálenost. Na rozdíl od WIFI, tak Bluetooth si neumí snižovat výkon a musí tedy pálit stále naplno, jak je nastaveno. A to platí i v dnešních autech – nejen pro sluchátka ale i pro jiné vymoženosti, připojené bezdrátově – pokud to nevypnete v menu nastavení palubního počítače, tak jste v autě po celou dobu solidně smaženi silným signálem Bluetooth – a to hned z více zařízení, protože si stále potvrzují, že se „vidí“ a párují. Je to vidět na analyzátoru, neustálý živý jehlicový signál.

A WIFI – Okolo vysílacího routeru – jakmile je zapojen do zásuvky (napájení), tak neustále nabízí připojení, aby byla vidět ta WIFI síť (i jako ikonka) a že je k dispozici pro všechna okolní zařízení i vedlejších místností, aby se připojila. Takže spíme, nebo prostě nic nestahujeme, ale organismus je neustále atakován ostrými jehlicemi – píky datových paketů o takové intenzitě, aby to prošlo i do zavřené místnosti. Na analyzátoru pak vidíme na displeji něco jako ostré vyskakující jehlice (těch jednotlivých paketů toho signálu). Proto je kvůli zdraví nutné WIFI router vypínat alespoň na noc. A raději i přes den. A nejlépe, připojit se kabelem. Třeba přes tu redukci, pokud na zařízení není tak velká zdírka pro zasunutí kabelu od routeru. A samozřejmě na tom routeru vypnout nebo přes počítač zeslabit vyzařování WIFI na minimum. Nejlépe, rozvést datové kabely do místností již při stavbě nebo rekonstrukci. Kdo nechce potom vrtat nebo zavádět kabel do lišt, může využít přenos dat po fázovém rozvodu (série krabiček do zásuvky, jednoduché).

Co vidím již celé roky v praxi, u známých i klientů: Velmi se jim uleví, přestanou být unaveni, mají více vitality a síly a chutě a energie do všeho. Lépe spí, hlavně děti, a ráno jsou více odpočati. Děti už se nebudí, přestanou být nemocné. Naprosto se omezí „ELEKTROSTRES“ v domácnostech i organismech. A to za nějaká ta drobná opatření a změnu zvyků stojí!

Pokud máte dotazy, nebo chcete přeměřit všechna zařízení a vlivy v domácnosti, napište mi.

Kamil Pokorný, www.elektrosmog-zony.cz

Zdroje:

Joseph FRIEDMAN, Sarah KRAUS, Yirmi HAUPTMAN, Yoni SCHIFF and Rony SEGER:

„Mechanism of short-term ERK activation by electromagnetic fields at mobile phone frequencies“, *Biochemical Journal* (2007) 405, 559–568

<http://www.biochemj.org/bj/405/bj4050559.htm>

<http://www.biochemj.org/content/405/3/559>

<http://www.biochemj.org/bj/405/0559/4050559.pdf>

<http://www.paracelsus-magazin.de/alle-ausgaben/46-heft-022011/620-hotspot-elektrosmog.html>

HISTORIE VÝVOJE ZEMNÍHO RÁDIA

Důležitou podmínkou zahájení jakéhokoliv výzkumu jsou dané podmínky a pak hloubavý lidský intelekt, který vyústí v ideu pokroku. Kolik jen bylo v minulosti známých i neznámých výzkumníků, kteří byli přesvědčeni svojí vlastní ideou o správnosti jejich práce, ale jen některým bylo umožněno završit jejich celoživotní dílo realizovaným úspěchem. Dílo většiny z nich zaniklo, nebo fragmenty jejich zkušeností využili v pozdější době jejich následníci, kteří pokračovali v intencích jejich práce. Proti výsledkům realizace jejich úsilí stojí nedůvěra těch, kteří disponují prostředky, které jsou potřebné pro realizaci daného záměru. V dřívějších dobách feudalismu musel přesvědčit takový člověk vlastníci určitou ideu feudála o přínosu díla pro něho. V době raného kapitalismu se vyčlenila skupina lidí vlastníci kapitál, kteří se již zajímali o výsledky výzkumu a chtěli do určitých projektů investovat jejich kapitál. Podmínka přesvědčení o výhodách a zisku z daného projektu však nadále trvala.

Koncem 19. a začátkem 20. století se začalo o elektřinu a jevy s ní spojené zabývat stále více badatelů a kolem těch progresivních (Tesla, Edison) začaly vznikat speciální laboratoře s týmy pracovníků. Jejich zaměření a jejich práce byla koordinována pouze v rámci daného týmu. Bylo to v období volné soutěže. Samozřejmě, nemohla to být pouze rovná soutěž, protože za některými týmy stáli finančníci s vazbami na státní nebo městské zakázky. Tak se stalo, že hlavní směr vývoje začaly ovlivňovat společnosti, za nimiž stál kapitál bez ohledu na technologickou úroveň řešení. V této době se odehrávala bitva o patenty. Poznatky z některých přihlášených patentů, které nebyly v této době realizovány, posloužily ke zdokonalení některých principů, ať podle práva, nebo neprávěním převzetím. Byla to doba velmi dynamická, která se snažila vytěžit z oblasti elektřiny co nejvíce. Předkládaný příběh vývoje zemního rádia dokumentuje pouze část tehdejšího vývoje.

Princip zemního rádia zůstal po desetiletí na okraji diskusí o technice v důsledku udržování zářezí a tajemného postoje kvůli výjimečnosti, která se projevuje vysíláním a přijímáním signálů přímo přes zemi. Vzhledem k výjimečnosti vytváří pozoruhodnou slepou cestu mezi konvenčními technikami. Mnoho vysoce kvalifikovaných odborníků je zcela přesvědčeno, že fenomén zemního rádia lze přiměřeně vysvětlit přes klasické teoretické modely přenosů. Experimentální zkoumání však přineslo více neobvyklých rysů této formy rádiového šíření.

Experimentování se zemním rádiem poskytuje však nekonečný zdroj dalších výjimečností. Experimentální výzkumy těchto metod mohou začít s malým vybavením, jako krátkovlnným přijímačem, měděnou trubicí a kusem drátu. Zbytek zůstává v interpretaci dovednosti. Historii výzkumu zemního rádia zachytil Gerry Vassilatos v článku *An Introduction on the Mysteries of Ground Radio*.

TELLURICKÉ PROUDY

Metafyzické zemní proudy byly pozorovány a popsány velmi podrobně Fr. Athanasie Kircherem. Jeho rukopisy uchovávají staré znalosti týkající se životní síly země. Metafyzické tellurické proudy byly známy tím, že prostupují vesmírné síly, které zprostředkovávají životní sílu. Mapy tellurických proudů byly cenným bohatstvím geomantiků, kterým umožňovaly znalost řízení životní síly na zemi. Má se zato, že války byly vedené pro selektivní odstranění nebo posílení specifických činných žil v tellurické oběhové soustavě. Věda geomantie takto formuje tajemný historický horizont, pro který byl vytvořen postupně rozsáhlým počtem přirozených pozorování.

Časem byla systematicky zapomínaná empirická zhodnocení metafyzických zemních energií. U většiny schopných vědeckých pozorovatelů byla nahrazena jejich citlivá zkušenost s tellurickými energiemi pouze povrchním pozorováním geoelektrických proudů. Tento rozpor vyvolal sporná tvrzení, na kterých je založená naše současná diskuse. Zatímco někdo bude vzdorovitě přesvědčen, že empirické tellurické energie jsou pouze geoelektrické proudy, existuje v absolutním přesvědčení, že empirické tellurické energie mají mít nadřazenost a mají vymezovat pozorování geoelektrických modelů. Tento rozpor není, a ani nebude rozhodnutý, pokud se bude trvat na pozorování povrchnosti přirozeného fenoménu.

Filtrace příznivě vybraných částí přirozených jevů charakterizuje současnou kvantitativní vědu. Až do doby, kdy vědecké společenství bude ochotné připustit větší část zkušeností, všechny úvahy o přirozených jevech budou zůstat pro ně jen intenzitami a numerickými hodnotami. Starodávná věda spojená s jejími zkušenostmi získala přímý fyziologický kontakt s tellurickými proudy, ve kterých poznáváme pravou a základní kontinuitu našeho světa a obsáhlé zkušenosti ze kterých můžeme zpřístupnit a dovědět se starobylá tajemství.

Objev, že různé signály lze vysílat a přijímat přímo přes zemní terminál je z velké části zapomenutým historickým záznamem. V tomto ohledu se nalézá technická bibliografie naplněná pozoruhodnými příklady úspěšných experimentů v technice signálů přímo ze země. Zcela ignorujeme fakt, že rozsáhlá bibliografie anomálií byla sestavena badáním předchůdců, techniků v době vyvinutých komunikačních systémů, které naprosto závisely na elektrickém proudu. Jako nosič kódu byla elektřina spolehlivá. Ale s rostoucím strojírenským důrazem na elektrotechniku a elektrotechnickou technologii, předmět geomantických energií upadl do zapomnění. Pak ti, kteří si popletli geomantickou energii s elektrostatickými účinky, byli příčinou četných polemik, kterými je charakterizovaná pozdní viktoriánská věda.

Když byly odstraněny vitalistické základy, bylo tím ztraceno spojení s energií, která nepřestala silného vlivu na vyvíjející se elektrotechnickou technologii té doby. Pouze několik výzkumníků pokračovalo v geomantické tradici. Od prvních okamžiků, kdy bylo pevně zavedené zemní spojení v telegrafických signalizačních linkách, vynálezci

a operátoři elektrotechnických systémů oznamovali neobvyklá energická chování při jejich provozu. Právě první pokus na dlouhou vzdálenost poškodil kabel podzemních, důkladně izolovaných dvojitých linek (Morse a Vail). Po prvním sepnutí telegrafního klíče se staly signální komponenty tak důkladně nabity nábojem, že výměna signálu byla nemožná.

Technika drátové a bezdrátové komunikace začala vzbuzovat uznání geomantie a geomantických energií. Tato pozoruhodná připomínka přišla s náhradou původní dvoudrátové telegrafní linky (Reusser, 1794) za jednodrátovou linku (Aldini, 1803), později si vyžádala daleko méně drátu a více uzemňovacích deskových zakončení. Morseovy telegrafní stanice používaly uzemňovací desky, prostředky, od kterých si technici představovali „nezbytný návrat proudu přes půdu“. Dešifrovací kód na jediném vzduchem vedeném drátu byl tak „párováný“ s opačným zemním obnovením náboje. Tato podmínka byla splněna zavedeným elektrické-ho zakončení.

AKTIVNÍ GEOMANTIE

Protože žádný z těchto výzkumníků vlastně neměřil unikající „zemní proud“, mnoho zúčastněných odborníků si volně pohrávalo s obrazotvorností v technickém popisu. Několik patentovaných návrhů odhalilo zvláštní geomantický smysl pro „návrat proudů“ prouděním přes půdu a řeky k jejich terminálům. Tady najdeme pozoruhodné svědectví, že tito vynálezci byli ve skutečnosti okouzleni tvořivou geomantickou vizí, popisující zcela odlišně i více druhů živé energie než elektrický proud (Farmer, Ader, Frow). Vrcholem úspěšné činnosti telegrafních a telefonních systémů byl absolutní požadavek na správné umístění terminálové desky. Protože tato technika vyžadovala speciální schopnosti, zejména telegrafisté používali známé metody-proutkařství. Právě umístění uzemňovací desky, tyče, a kabelové spojky bylo starostí těchto specialistů. Soudili tak podle silného výskytu příznivé energie ze země. Empirický důkaz prokázal tyto metody za nadřazené k mapám vodivosti pro umístění staniční desky a ostatních komponentů.

Telegrafní linky tak byly vybudovány velmi kvalitně, protože rození geomantici poskytli cenné znalosti. Tady byla jistota, že tito odborníci ovládli další vývoj a limity zakládání dálkových elektrotechnických komunikačních systémů. Osobní zkušenosti těchto odborníků byly dostatečné indikativní a pro tak záhadnou energetickou skupinu lidí to bylo opravdu výhodou. Tady invazní energie demonstrovala svoje schopnosti a vynutila si určitá omezení na založení a provoz telegrafních a telefonických systémů. Komunikační technologie, kterou si představovali technici, byla úplně nezávislá na vlastním působení, byla někdy eliminována všudy přítomnými geomantickými vlivy.

Kromě zřejmých geomantických vpádů, které ovlivnily rozhodnutí projektantů, jejich energetický výskyt se stal známým v několika dalších případech. Jejich síla se projevila doslovně „ze země“ v mnoha stanicích a v podmínkách, které oznámil Alfred Vail (1839). Doporučil odstranit baterie z první dálkové telegrafní linky a oznámil toto pozoruhodné chování

energie svému staršímu společníkovi Samueli Morseovi. Linky pracovaly s energií, která překračovala dodávku z baterie a zemní spojovací komunikační systémy byly zvláště náchylné k záhadným projevům energie. Ve snaze ušetřit peněžní prostředky telegrafních linek, mnoho telegrafních systémů zavedlo objev, kterým se mohlo docela dobře „projít vodou“. Do této doby dělali technici pokusy s využitím široce oddělených zemních desek, které se ukázaly být obzvláště úspěšné. Experimenty s uzemněným vedením tradičního telegrafického spojení přes mořskou úžinu (Morse 1842), přes řeky (Vail 1843), široké řeky (Lindsay 1843), průplavy (Highton 1852), napříč zálivem (Meucci 1846), skrz zemi (Stubblefield 1872) a mezi vzdálenými ostrovy (Preece 1880). Náhodný objev dokázal, že systém jedné dlouhé linky byl ponechán navzdory skutečnosti, že linka byla doslovně přerušena na několika místech. Díky tomu, že kódové signály mohly skutečně vniknout a pohybovat se napříč zemí na vzdálenost několika set yardů a potom znovu vstoupit do uzemněného vedení, začala nová revoluce.

Kombinovaná drátová a bezdrátová vedení formovala větší část telegrafních linek napříč severoamerickým venkovem. Uzemňovací desky vyslaly kódové signály do předem daných zemních oblastí a vodních cest, signály byly přenášeny podél specifických podzemních tras. Signály prošly i skrze půdu ke každé další uzemňovací desce v řadě. Když znovu vstoupily do další zemní desky, pokračovaly ke stanoveným cílům. Stanice přijímaly velmi silný signál s velkou čistotou a silou. Tady byly rané začátky spojení bezdrátovou metodou a spoléhaly na specifickou povahu zemní vodivosti a zemní energie pro jejich úspěšné využití. To bylo jasné operátorům, že energie signálu nemohla překonat tak dlouhý úsek země a vodní vodivost cesty bez zesílení. Nějaké vnější působení zvětšovalo a modifikovalo aplikované signální impulsy. Neobvyklá funkce těchto rozsáhlých oblastních systémů signalizace dokázala, že geomantické působení bylo doslovně průchodem linií. Ne všechny takové linky byly ovládány tímto způsobem, geomantické proudy si vybírají velmi specifickou cestu pro jejich působení. Tato topografická selektivita upoutala pozornost zpět na mapy, kdysi tak ceněné geomantiky. Přírůstek aplikované elektrické energie byl zřejmý. Tyto speciálně umístěné telegrafní a telefonní linky pracovaly po léta bez baterie. Staniční operátoři považovali tento fenomén za zcela běžný. Navzdory dlouho mrtvým a rozežraným Edisonovým článkům, pokračovali telegrafní staniční operátoři výměnou „tlustých modrých a jiskřících“ signálů po desítky let (Lehr).

Jiní výzkumníci potvrdili skutečnost, že použité množství proudu mohlo skutečně pocházet ze země a v takovém množství, jehož proudové vyjádření dovoluje vyřazení bateriových řad a generátorů. Selhání všech elektrických modelů k uspokojivému vysvětlení těchto energických vlastností se stalo zvláště zřejmé s vývojem „zemních baterií“, které se staly výplodem těchto telegrafických pozorování (Bain, 1849). Tyto jednoduché látkové složeniny, vyrobené pro zakopání v zemi, vyráběly proudy nevysvětlitelnou elektrolytickou činností. Malé zahrabané zemní baterie vyvinuly dostačující energii, pro útok na akumulátory. Byly také použí-

ty telegrafickými (Bryan, Cerpau, Dieckmann, Jacques, Nositi), a později telefonickými systémy (Stubblefield, Strong, Brown, Tomkins, Lockwood) s nepřetržitým provozním výkonem. Nebyl shledán rozklad, ani selhání po měsících používání. Tajemné zemní baterie obsahují podstatnou záhadu, kterou nelze přiměřeně vysvětlit elektrodynamickými modely. Ti, kteří pochybují o těchto faktech, se mohou pokusit o nejjednodušší experiment. Umístěte dvě totožné měděné tyče do země na vzdálenost dle vašich požadavků. Uzemnění může být suché. Zapojte galvanometr ke každému prutu pomocí tenkého drátu. Objeví se neobvyklé odčítané výsledky. Tento jednoduchý fakt ilustruje představy Nathana Stubblefielda, který uvedl, že zemní baterie regenerují elektrinu. Ony jen zachytí a přijmou zemní proudění tellurických proudů. Přejete-li si najít silné tellurické proudy tímto prostředkem, umístěte jeden z této dvojice zemních prutů do kořenu stromu. Galvanometr by měl být připojen blízko u tohoto bodu. Druhý prut je připojen a může být umístěn v různých bodech. Odčítaný údaj vydržel po dobu několika týdnů.

Tellurická agresivita pokračovala do přerušení všech elektrických komunikačních metod, které využívají země jako prostředek výměny. Tyto odhalené invazní aspekty geomantické přírody byly spojené se zemí. Pouhé objevení dodatečné síly bylo velice přínosné právě před příchodem telefonie, kdy byly smeteny krátkodobou revolucí telegrafického světa. Určité telegrafní společnosti nahradily všechny jejich elektromagnetické systémy chemickým, nebo samočinným telegrafem Alexandra Baina (1849). Chemický telegrafní režim využil elektrosensitivitu speciálních chemických papírů k zaznamenání přicházejících signálů. Klíčované impulsy dělaly tmavě modré značky na stočeném pásu citlivého papíru, úloha dekódování tak byla samočinná. Vzhledem k nízkým příkonům, typickým pro jejich metodu, byly automatické telegrafní linky úspěšné a ovládly mnohem větší vzdálenosti než jejich elektromagnetické protějšky.

Některé takové chemické telegrafní systémy ovládaly zemní sílu osaměle. Nejen, že produkovaly tyto systémy silný signál při kompletní absenci baterií, ale i částečně souvislé signály se objevily nezávisle i v nepřítomnosti operátora! Záhadný výskyt přerušovaných vět a geometrických vzorů byl stále pozorován v zahálejících chemických telegrafních přijímačích. Tento fenomén byl diskutován i v dřívějším pojednání (Vril Compendium Vol.3). Vnímaví badatelé jasně postřehli, že vpád geomantické energie byl dynamicky modifikován a zvětšen každou zemní aplikací elektrické energie. Takové neobvyklé projevy energie, co se často objeví a uvádí do rozpaků jejich časovou pravidelnost, nenachází žádné přijatelné vysvětlení.

S uvedením telefonie a používáním jednoduchých zakopaných terminálových desek, bylo brzy nahrazeno velkým počtem speciálních článkových zemních složek. Vyžaduje však geomantickou citlivost pro jejich vlastní terénní rozmístění a orientaci. Tyto pozoruhodné vklady a několikanásobně průchodné formy doslovně vyslaly a přijaly signály podél selektivních topografických směrů (Taylor

a Muirhead, Lugo, Smith). Kromě této neobvyklé energie pozorované v telegrafických a telefonických systémech, byla významná neobvyklá pozorování pro další vývoj bezdrátových komunikací. Vztahující se bibliografie je naplněná příklady vpádů geomantické energie do bezdrátových systémů. Tyto vpády byly zřetelně chápány prvními bezdrátovými průkopníky jako účinky zemního spojení a ovlivnily strojírenství.

RÁDIO NA ZEMNÍ VLNU

Ke konci devatenáctého století byla bohatá a plodná doba pro empirické výzkumníky, kteří zkoumali záhady zemního rádiového vedení. Tak výzkumně objevovali nový svět možností v bezdrátovém oboru. Experimentátoři našli výrazné rozdíly různě geometricky tvarovaných ocelových prvků, které byly jednoduše zakopávány do země. Mezi nimi byla řada objevů, které neměly zatím žádné uspokojivé konvenční vysvětlení. Během této doby bylo vyvinuto a patentováno mnoho vysoce specializovaných zemních antén. Tato technologie vyvolala v četných případech nedůvěru a kritiku. První vysílání mluveného rádia provozoval Nathan B. Stubblefield (1872). On využíval speciální zemní buňky a dlouhé železné tyče k přenášení silných hlasových signálů s velkou čistotou. Tyto signály se šířily napříč míli nebo i dále od uzemnění, koordinovanou vodivostí bezdrátového systému, s podmínkou, že na stanovištích bude telefonní obsluha. Popisovaná radiová metoda představuje dokonalou technologickou záhadu. Její „zemní buňky“ se nikdy neopotřebovaly, nikdy neprodukovaly teplo v telefonických komponentech a poskytovaly pohotový signál v každém daném okamžiku dne. Nebyla třeba ani aktivace, nebo pomoc dodatečné energie z baterie, systém byl plně provozní po celou dobu. Pozdější kritici se pokusili degradovat Stubblefieldův radiový systém na pouhou „půdní vodivost“, ale jsou zcela neschopní do této doby reprodukovat jeho výkon. Stubblefield opakovaně uváděl skutečnost, že jeho radiový systém splnil požadavek modulace, nikoliv však přenos signální energie. Předtím existující „elektrické vlny v zemi“, jak uvedl, byly nosiči skutečné energie pro jeho bezdrátovou telefonní ústřednu. Speciální „zemní buňky“ byly spojovacím prvkem terminálů, nikoliv však energie antén. Byly získané prostředky přímého spojení s geomantickou energetickou vrstvou.

Ve zcela odlišném režimu bádání, režimu nemajícím nic cokoliv společného s energiemi radiových vln, ukázal Nikola Tesla cestu konstrukcí důkladné radiové stavby na severním pobřeží Long Islandu. Jeho předešlá léta zkušeností mu zpřístupnila tajemství týkající se radiační energie a jejího účinného přenosu vzduchem a prostorem (1892 do 1900). Byl obeznámen s prostředky, kterými může být radiační energie ještě účinnější než vysíláním přes zem a realizoval pozoruhodnou stavbu ve Wardenclyffe (1901). Teslou zamýšlená stanice ve Wardenclyffe měla být první ze série stanic pro podzemní přenos paprsků radiační energie. Přenos velmi značné hustoty paprsků radiační energie byl shledán účinnějším pro existující energetické účely, když vedl přes pevnou horninu. Tesla objevil, že

země byla otevřená těmto pronikavým přímočarým paprskům, a plánoval použití hluboko zapuštěných zemních terminálů, aby vyslal speciální radiální energii. Pokoušel se zřídit rozsáhlý systém podzemního vedení ve smyslu „získat svorku země“. Tato nanejvýš složitá konstrukční operace, byla realizována dávno předtím než byla vztyčená velká věž. Byla umístěna pod stanicí vysílače energie. Tesla uvedl, že to byla nejvíce obtížná část jeho stavební operace ve Wardencliffu. Vrtání dlouhé železné roury bylo ražené do hloubky více než 300 stop do základní skály. V hloubce 120 stop Tesla vyhloubil několik vyzařujících os, tj. dlouhých chodeb, jejichž vnitřní stěny byly pokryté asfaltem a obklopené železnými aktivními rourami. Tyto osy prodloužily povrch v tomto horizontu hloubky na několik stovek stop ve všech směrech. Pod centrálními komorami tohoto vynikajícího vysílače, v hloubce zapuštěného terminálu, se skutečně formovala prvotní vyzařovací struktura. Zvláštní koncepce, která byla doslovně znovu objevena v legálních dokumentech od Lelanda Andersona a byla experimentálně prověřena Erikem Dollardem.

Fr. Josef Murgas (1906) vyrobil pozoruhodnou sérii článkových monopólových terminálů. Tyto souosé cívkové monopóly byly do hloubky vrtané roury plněné minerálním olejem a aktivované radiovými impulsy. Tímto řešením změnil Fr. Murgas extrémně silné a staticky volné signály na velkou vzdálenost s velmi malou aplikovanou energií. Později byl zaznamenán rychlý nárůst návrhů uzemněných antén včetně dvojíých zemnicích oblouků (Tesla, Collins, Ducretet, Musits, Pickard), podvodních a podzemních cívek (Jones), podzemních smyček (Beakes), „L-vazníků“ inverzí (Appleby, Knoll), a podzemních kanálových smyček (Hanson). Z těchto zapuštěných zemnicích systémů, nebyly žádné tak efektivní jako ty, vyvinuté Jakubem Harrisem Rogersem (1913). Většina z nich byla klasifikována jako zapuštěné dvojpóly. Rogersovy antény ležely napříč podpovrchového horizontu uzemnění, a byly poměrně snadno realizovatelné.

Bylo přáním vytvořit stanoviště pro přenos VLF (velmi dlouhých) a ELF (extrémně dlouhých) vln, které procházejí povrchem oceánů a k ponorkovému loďstvu. Návrhy zemních antén přitahovaly pozornost vojenských výzkumných laboratoří. V úsilí o zřízení neselehávající a bezpečné komunikace mezi velícími centry a vzdálenými flotilami, nebo podmořskými vojsky, vojenští technici prozkoumali obě Rogersovy podzemní antény a Murgasovy vrtané monopóly. S ohledem na šetrnost vojenských techniků, byly dosažitelnější podzemní Rogersovy antény, než účinnější a ve světě známé Murgasovy návrhy. Položeny do dlouhých vyoraných brázd poskytovaly různé Rogersovy antény čisté signály. Ve srovnání s velkými vzdušnými anténami jiných konstruktérů, tyto podzemní antény pracovaly v pozoruhodně stálém a spolehlivém stylu. Produkovaly silné signály na ekvivalentně redukováných distorzních úrovních, byly proto Rogersovy návrhy ceněny především technikou námořní komunikace.

Protože řady Rogersových antén byly podzemní dvojpóly, jejich výkon byl teoreticky zcela závislý na jejich prostorové orientaci. Polarizace přenášených,

nebo přijímaných signálů si vynutila, že tyto antény musí být spolehlivě umístěny v zemi vzhledem k prostorové orientaci. Neexistuje u nich omezení ve srovnání s lepšími Murgasovými monopóly. Ale Rogersovy antény skvěle vyhovovaly rozvíjenému námořnímu komunikačnímu vybavení. Používaly se generátory sinusových vln, které byly výhodnější než Teslovy éterické pulsy. Rogersovo řešení operující v Hertzových vlnách získalo vojenskou podporu. Několik vojenských expertů trápila skutečnost, že tyto návrhy byly všechny odcizeny přímo z Teslových patentů, to ale uhlazeného Teslu jakživ netrápilo. Periodicky utajované a odtajněné Rogersovy návrhy a jejich modifikace tvořily jádro vojenského VLF a ELF komunikačního arzenálu. Avšak většina výzkumníků instinktivně opustila tyto monopóly, které Fr. Murgas vyvinul a které vojenský výzkum přehlédli. Po celé rané části dvacátého století způsobila velká rozmanitost zemních antén jejich neočekávané objevení na komerčním rádiovém trhu. Výzkumníci objevovali, že různé tvarované ocelové prvky a materiály byly schopné poskytnout mimořádně silné rádiové přenosy a příjem, když antény jednoduše zakopali do země.

ZEMNÍ TERMINÁLY

Snahy o nalezení novější a účinnější zemní antény vyvolalo několik netušených průzkumů. Většina objevů zahrnovala ty, které byly vyrobené s poměrně malými kovovými formami. Rádiová pravidla se úplně změnila, když byla použita podzemní anténa. Bylo prvně pozorováno kompletní odstranění překážek Hertzovy dimenze. Na rozdíl od jejich anténních doplňků, zemní terminály nesměřovaly k přesným požadavkům na vlnovou délku. Nevyžadovaly příčné dimenze jako normální vzdušná krátkovlnná anténa, kterou první poznali radioví amatéři. Během této doby bylo obvyklé, že použití starých železných radiátorů a velkých kovových maticí a zbytků kovového odpadu se stalo experimentální módou rádiových amatérů. Tyto zakopané, vysoce zpracované železné formy poskytly důkaz, že princip uzemněné antény byl skutečně funkční. V klasických modelech zahrabání nějaké anténní struktury do země představovalo ponoření do vodivého media. Zahrabání vodičů v zemi bylo posuzované jako zmenšení uniformity a vytvoření neutrálního elektrického gradientu. Tato podmínka dostatečně neutralizovala všechny geometrické rozdíly v izoelektrickém horizontu. Elektrodynamická teorie předpokládala, že každá zahrabaná kovová konstrukce v surové nebo opracované formě by se měla chovat jednoduše jako odpor. Zatímco užití různorodých antén nepředstavovalo žádnou hrozbu pro existující paradigma, akademici považovali představu zahrabaných různorodých antén za teoretickou nemožnost. Ovšem ti, kteří zkoumali patenty zemních antén, našli problém, že vysoce různorodá geometrická struktura mohla demonstrovat rozdílný stupeň přenosových, nebo příjmových výhod. Elektrotechnici trvali na tom, že síť plochy povrchu těchto zahrabaných opracovaných forem a sama určovala jejich výsledný vysoký výkon. V tomto ohledu na materiálové skladbě nezáleželo. Vodivost byla prvním faktorem. Lišila se jen na různých plochách povrchu pouze teoretickými rozdíly mezi

zemními geometriemi. Navíc k těmto plochám povrchu byly myšleny existující faktory elektrolytického naleptávání. Většina míst uzemněného kontaktního povrchu u většiny zakopaných předmětů by se stala vodivější pro signály. Mikropovrchový vzrůst povrchového kontaktu přes korozivní prohloubeniny byl nazván dodatečným ziskem. Od té doby byla elektrická podstata zemních materiálů pravděpodobně jednoduchým důsledkem plochy povrchu a účinného elektrického obsahu. Výsledek této vlastní plochy povrchu nebyl úřady přiznán jako speciální objev. Avšak empirické odhodlání dokázalo, že rozdílné geometricky tvarované ocelové prvky a většinou neuvěřitelný různý materiál konstrukcí skutečně způsobil efekt zvýšené úrovně rádiosignálů, daleko více než byla vypočtena plocha povrchu. Hutné desky nezastávaly jen úlohu zakopaných radiátorů, nebo matrací, ale vytvářely expozici pro silnou vodivost rostoucí do nebo z okolní půdy.

Empirický výzkum ohrožený z každého teoretického sporu však ověřil nespornou demonstrací vyšších signalizačních vlastností přizpůsobených zemních terminálů. Výjimečná síla signálu byla přenášena přes zemní přenosové systémy daleko více než odpovídající intenzita proudu vzhledem k topografické vzdálenosti, jejíž možnost deklarovaly teorie. To bylo obzvláště znatelné, když zemní přenosové antény byly opatřeny jiskrovým generátorem s asymetrickými impulsními proudy. Signály byly jaksi upravené a omezené během řádného uzemnění. Tato zužující činnost nevysvětlovala všechny pozorované intenzity signálu. Uzemnění rozptylovalo neelektrickou složku elektrických systémů a jejich signálů. Ve skutečnosti, bylo oznámeno několik obecně úspěšných návrhů: „Yaleský krtek“, „Subtenna“, „Aerolimator“, a „Subaerial“. Těchto několik představitelů systémů ukazovalo převahu zemních antén, doslovně vyjádřenou prázdnyými sklady distributorů zemních antén. Dr. F. L. Satterlee, specialista na rentgen, vyvinul několik laděných zemních rádiových přijímačů. Byly realizovány společností Moon Radio Company. Podstatná výhoda těchto zemních antén byla v odstranění statické povahy. Ulehčení jejich instalace a údržby bylo kombinované s vysokou signální výkonností. Několik komerčních zařízení vyžadovalo pouze spojení s trubkou chladné vody. Jejich silný a stabilní příjem byl nesrovnatelný s většinou obvyklých přijímačů se vzdušnými anténami. Navíc, rádiové přijímače vyrobené Moon Radio Company pracovaly během těžkých meteorologických a geofyzikálních podmínek, v takových, které dobře popsal Nikola Tesla. Mnozí vynálezci pokračovali s různými úpravami „zemních antén“. Všechno v této době úžasných a neobvyklých objevů bylo vedeno cestou empirických metod.

PŘIROZENÝ ZESILOVAČ

Řadou výzkumníků bylo pozorováno, že prostředí působí silně a dynamicky na vysílané signály. Bylo již delší dobu známé, že tyto záhadné druhy energie mohou aktivovat náboj zemí vedených rádiových systémů při absenci aplikované energie. První experimenty Loomise byly realizovány podle tohoto stanoveného principu (1862). Uvedené působení bylo velmi zřetelné a bylo schopné rozlišovat a dodá-

vat energii zapuštěným materiálovým konstrukcím a jejich geometrickým formám. Navíc, energetické zemní působení bylo schopné selektivního vyhledávání, stáhnutí a zesílení energie přicházejícího signálu vzdálených stanic. Jsou tu zřejmě další vlivy, které určují povahu průchodu zemních signálů. Experimentátoři zjistili, že tyto účinky se lišily použitými metodami při získávání jiskrové energie způsobem, ve kterém byly poruchy vyslány do prostředí a do uzemnění a specifickými směry, podél kterých byly vysílány. Jiskrové aplikace malých experimentálních rádiových vysílačů produkovaly signály náhle velké síly na velké vzdálenosti. Empirický důkaz nevysvětlitelného signálního „zesilovače“ v přirozeném prostředí podali Appleton a Barnett. Účinky VLF zesílení byly empiricky přípustné rádiovými techniky na obou stranách Atlantiku. Ve skutečnosti první Marconiho historické zaoceánské signály byly problematické. Vypočítané a teoreticky očekávané ztráty těchto signálů byly také vzdáleně vysvětlitelné k prvním ohlášeným úspěchům (1901). Tato skutečnost vyvolala mnoho pochyb a kritiky v Marconiho odvážném podniku. Pozdější opětovná předvedení zesilovacího efektu u VLF vyvolala několik navrhovaných výkladů z průmyslových kruhů.

Představa, že signály mohly získat dodatečnou energii z neznámého geomantického zdroje, nebyla ochotně přijata akademickým společenstvím. Někteří experimentátoři zahájili dialog o možnosti zisku signálů, které prošly geomagnetickým polem (Prentice). Tento přírůstek nebyl jednorázovým důsledkem „stojatých vln“, ani důsledkem intenzifikace Hallova afektu vyvolaného vysláním signálů napříč geomagnetickým polem. Podivný účinek byl zaznamenán napříč celým spektrem rádiových frekvencí, od VLF a radiotelegrafických až do krátkovlnných radiotelefonních služeb. Na rozdíl od identického jevu, který se vyskytl v drátovém telegrafu a telefonních linkách, tyto účinky proběhly v kompletní nepřítomnosti drátového vedení. Avšak jaké dynamické působení stálo za zvyšováním každého poměrně nepatrného počátečního signálu?

S instalací Marconiho transatlantických stanic vešlo rychle ve známost, že pozoruhodně zaoceánské VLF úkazy byly dosaženy pouze tehdy, když signál byl vyslán podél vysoce specifikované přenosové cesty. Ve shodě s touto stezkou byly vytvořeny nezkreslené signály neočekávané velké síly. VLF signály, které nebyly aplikované do speciální přenosové stezky, byly prostě při průchodu ztracené. Marconiho World Radio Circuit tyto vazby na prostředí spolehlivě ovládala, ale bylo zcela nemožné pro techniky sledovat přenosovou stezku těchto suboceánských signálů. To bylo také první myšlenkou, že jev měl souvislost s podmořským terénem. Za předpokladu existence speciálních vysoce vodivých mořských geovrstev se lze domnívat, že jednoduché geologické mapování by mohlo systematicky třídit výběr umístění Marconiho stanic. Ale žádná geologická formulace nebo model nebyly nikdy nalezené, k velkému zklamání techniků a teoretiků. Doporučení vysílat podél suboceánské geovrstvy se setkávalo právě u VLF signálů s neočekávaným a nevysvětlitelným vysokým odporem signálu. To bylo nešťastnou realizací pro ty, jejichž laboratoř financovala stavbu několika Marconiho stanic. Jaký

to byl neznámý absorpční potenciál, kterým mohl být vyslaný signál jednoduše přitahován napříč specifickou stezkou? Jestliže nikoliv v materiálu podmořské geologické vrstvy, kde byl pak mohl být tento záhadný absorpční potenciál obsažen? Několik stanovišť bylo pozvolna opuštěno Marconi Company. Věc byla považována za důvěrnou z obchodních důvodů. Vyhledka statistického selhání v selekci VLF vysílacích stezek se Marconimu velice nelíbila. Použití proutkařských metod by bylo tehdy velmi škodlivé pro obchod. Tyto ohledy nakonec přivedly Marconiho ke studiu jevů u krátkovlnných antén. Jiní technici rádiových stanic našli nezbytnost pro umístění stanice přes „alternativní“, nebo „geomantické“ prostředky. Vědomí o existenci geomantické energie, stejně jako role speciálních bodů a stezek v účinku na komunikaci na dlouhou vzdálenost, vyvolalo nakonec nepřátelskou a výsměšnou reakci mezi odbornou veřejností.

KRÁTKÉ VLNY

Příchod krátkovlnných rádiových systémů však přinesl netušené záhady, pro které nikdo nenašel bezprostřední teoretické modely ani řešení. Neschopni vysvětlit síly rozbíhavého signálu, zaznamenávali mezi oddělenou anténou a zemí kontakt. Modely, které teoretikové vyvinuli v postuláty, že spojení „prostorové vlny“ a „zemní vlny“ se zasloužilo o neobvyklé příjmové účinky. V této analýze vysílačů rádiových vln a vodivosti signálu „skrz zemi“ byla reakce selektivní, buď byla neutralizována, nebo zesílena anténním signálem vzduchem (Breit a Tuve). S nově objevenou ionizovanou atmosférickou vrstvou, za předpokladu odrazu pro přenosy, by byl model kompletní. Proto správné fázování vzdušných a zemních vln vytvářelo výsledné signály neobvyklé síly. Nevhodné fázování způsobilo, že přijaté signály byly slabé, nebo dokonce chyběly. Bylo potom snadné chápat kolísající povahu krátkovlnných signálů kdykoli se setkaly. Někdo mohl nalézt rozumné vysvětlení pro proměnlivou sílu signálu po celé dny, měsíce a roky. Kolísání příjmu vzdušných vln se setkala se souvisejícími zemními vlnami k produkci všech pozorovaných příjmů signálu. Fázový posun pak vysvětlil všechna tato kolísání. Nebo ne?

Použití velmi dlouhých a uzavřených zemních antén bylo prvním nástrojem těch, kteří hledali speciální vzdušně-zemní hybridní antény. Zdvojené uzemnění antén používalo vyvýšené vedení se zemněnými konci. Tato úprava byla omezená požadavky na její orientaci. Nežádka byla činná jako výborný směrový indikátor vzdálených stanic. Extrémně nízké antény byly vyvinuté a použité v roce 1911 (Kiebitz). Často byly prodlužovány až na téměř 1000 stop vzdálenosti a visely na yard nad úroveň terénu. V roce 1918 umístil podobný systém (A. Hall) 2700 stop izolovaného kabelu podél zemského povrchu a zjistil výborné příjmové vlastnosti. Proslulá „Beverage anténa“ (patent 1,381,089), byla výsledkem experimentů s několika tisíci stop vedení na vysokých izolačních sloupech. Tento návrh přilákal osudovou pozornost RCA. Přáním narušit existující trh speciálních směrových antén, formoval tento návrh mínění Marconiho monopolů, že antény „sklon-L“ byly překonané. Přesnost tohoto rozvržení se zvy-

šovala s blízkostí terénu. RCA nemohla zasahovat do Rogersových návrhů, nebo těch dalších, kteří používali zemní antény dávající větší sílu signálu. Tyto antény držící se těsně horizontu vyvolaly spor kvůli jejich předpokládanému nutnému „řízení“ komplexu vzdušné a zemní vlny. Pokus dokázal, že stoupající vedení Beverage antény mělo za následek čistý a silný signál vzdušné vlny, s největší intenzitou signálu, který byl odvozen od linie umístěné blízko u zemského povrchu, jak jen to bylo možné. V některých případech visely tyto zemně-paralelní antény na izolátorech vysokých 12 stop nebo méně pro nejlepší účinek. Existující rozvržení, které reprezentuje teoretický střed úsečky mezi zapuštěným Rogersovým dvojpólem a Marconiho „sklonem-L“ ukázalo, že u Beverage antény byly zemní proudy a zemní signály opravdu odlišné v původu a druhu. Tyto výsledky pomohly přesvědčit, že plánování „blízkého a dalekého pásma“ rádiových principů bylo absolutně chybné. Ve skutečnosti byly vyvinuté speciální teorie pro vysvětlení nadřazenému působení Beverage antény. Všechny tyto patenty a články byly nalezené ve Vril Compendium dílech 9 a 10. Mnoho populárních článků v radiotechnických časopisech věnovalo pozornost tomuto neobvyklému příjmu signálů skrz zemi (díl 8, Vril Compendium). Amatérským experimentátorům té doby bylo také zřejmé, že teoretickým odhadům se nedostávalo reality. Ti, kdo studovali úkazy rádiových přenosů pro vojenské aplikace, nemohli vysvětlit skutečnost, proč lze přijímat na takovou dálku silné zemní signály s rostoucí vzdáleností od jejich zdroje, v porovnání s jejich vzdušnými signálovými protějšky, které byly cestou daleko víc oslabené. Výzkumníci zjistili, že model „vzdušná-zemní vlna“ nevysvětlil příjem pozoruhodných signálů zemi. Když porovnávali k signálům „přijatých vzduchem“, byly zemní signály trvale silnější, a daleko méně rušeny statickou elektrinou.

Z mnoha interakcí vyskytujících se u jiskrových výbojů vybral Hertz (1887) dvě pro analýzu. Mělo se potvrdit, že jen dvě pole účinku se projeví na konci vzdálenosti od jiskrového indukčního pole a pole rádiových vln. Účinky indukčního pole rychle klesaly s čtvercem vzdálenosti od jiskrového centra. Pravá rádiová energie ztrácí intenzitu rovněž se vzdáleností od jiskrového centra. Uvedený rozdíl intenzity se vzdáleností od jiskrového zdroje vymezuje rádiové pole. Texty popisovaly „blízkou oblast“ (indukční pole) a „dalekou zónu“ (rádiové pole). Patentovní úředníci použili tento model k vyloučení téměř všech Marconiho požadavků na bezdrátový přenos signálů. Daleko významnější demonstrace dokázaly převahu geomantických rádiových principů. Určití vysoce kvalifikovaní výzkumníci nesouhlasili s jednoduchým Hertzovým pohledem, a popírali názory na vzrůstající hlavní tok (Stubblefield, Tesla, Massey, Moray). Jedna z úvah připouštěla, že indukční pole bylo zdrojem neobvyklých zemních signálů. Elektrostatický vliv, který způsobil oscilaci elektronu v hornině ihned pod vysílací věží, bylo tím míněno poskytnutí dodatečné síly této slabé indukční oscilaci. Velké plochy měděných desek nebo sítí byly zahrabány dávno předtím, než byly vztyčeny vysílací věže nebo antény. Tyto vodivé desky rozšířily okruh centrální přenosové osy na

několik stovek yardů. Tímto způsobem aplikované zemní proudy byly ohromným impulsem a možnou příčinou pro silný a převládající příjem místních stanic v blízkých přijímačích. Teoreticky, tyto indukční zdroje byly neschopné přenosu vln přes jednu čtvrtinu vlnové délky z jejich vysílacího střediska. Zemní proudy-VLF (10 kHz) nebyly proto tedy přijímány na vzdálenost přes 15 km od jejich zdroje. Přenos signálů 3 MHz by byl v souladu s těmito předpoklady. Produkce zemních proudů nebyla detekována za hranicí 250 stop od jejich zdroje. Tento model „blízké a daleké zóny“ nevysvětlil skutečnou sílu přijatého signálu přes zemní antény. Proč například mohly být přijaté VLF signály ze vzdáleností mnohem delších než 10 000 mil od jejich anténních portálů? Proč byly rutinně přijímány krátkovlnné signály ze vzdáleností překračujících 15 000 mil? Přesto zemní anténa vyrobila takový signál pro přijatelný příjem. Model „Blízké a daleké zóny“ nevysvětluje proč VLF signály jsou přijatelné jen podél specifické vymezující cesty. Je to záhada, která prohlubuje zjištění, že takové vodivé zemní stezky nejsou nikdy nalezené podél přesných geodetických úseků. Pole experimentů ukazuje na vinoucí se povahu VLF signálů křížem přes oblasti země. Je to skutečnost, která koreluje jejich silný zesilující přenos s geomantickými proudovými stezkami.

Existuje více pozoruhodných řešení vycházejících z těchto teoretických předpokladů. Proč napříč určitými lokalitami nebylo možné přijmout krátkovlnné vysílání silné stanice nějakých stovek yardů vzdálených v přímém dohledu? Rádiové hluchá místa nemohou být vysvětlena na základě zemní vodivosti nebo geofyzikálních vlastností. Tyto nápadné přenosové rozpory nekladly žádný problém ani výstrahu empirickým výzkumníkům, kteří formulovali vlastní přirozeně přesné modely. Neobvyklá hluchá místa a mimořádně daleké přenosy, které rutinně pozorovali, byly výjimky z teoretických modelů. Takové pozoruhodné a nevysvětlitelné případy a pokračující starosti tvůrců modelů, vyvolaly pouze nepatrný akademický zájem (Hollingworth, Quack). Experimentální příklad nabídl nanejvýš překvapující možnost způsobu přenosu, který byl skutečně odpovědný za působení zemní antény. Model „vzdušné a zemní vlny“ předpokládal, že zvláštní rádiový zdroj vyrobí jedinečnou vyzářující vlnu. Polovina vlny se přenesla vzdušnou trasou, druhá polovina projde ponořená v zemi. Průchod atmosférickou trasou nabere statické poruchy a jiné deformace, které jsou pravděpodobně způsobené po celé frontě vlny. Tento anténní šum je přenesený a rozdělený při postupu čela vlny. Existence je absolutně vázána na její vzdušnou část a zemní vlna každého signálu musí proto obsahovat každý získaný šum. To stejně platí pro zemní signál při zisku statického zkreslení podél stezky jejího zemního přenosu. Potom vzdušná část přijímá nová statická rušení jako rovnovážné rozdělení ze země nahoru. Ale příliš mnoho důvodů dokazuje absolutní rozpor tohoto modelu a zemní antény o tom poskytly nezvratný důkaz. Zemní terminály daly jasný důkaz, že vzdušné a zemní signály byly zcela odlišného původu. Ty zemní měly nanejvýš zřejmý zdroj v silné auto dynamické formě. Vzdušné vlny byly zřejmě rozpuštěné a „strávené“ při průchodu

od jejich vzdálených zdrojů, zatímco zemní proudy při průchodu často vykazovaly výjimečnou intenzitu. Bylo nadto úplně zřejmé, že elektrické proudy neměly vliv na zemní proudy mimo teoretickou čtvrtvlnnou hranici. Přijaté signály skrz zem byly jasné a silné, dokonce anténní vzorkování ukazovalo, že zde měla existovat pouze statická elektřina (sykot). Experimenty prokázaly, že občasné „vlnění“ v chování zemních přijímaných signálů je důsledkem zcela rozdílných původů, dynamickou odezvou zcela zřetelných příčin.

Přidané články způsobily zlepšení zemních antén. Některé návrhy byly použité k chemickým saturacím za účelem produkce velice jasných a zesílených signálů. Revoluční zlepšení začalo chemickým zpracováním existujících zemních terminálů. Zpracování dávalo příznivější empirické výsledky. Chemicky zušlechtnuté terminály přinesly kompletní vymýcení statické elektřiny. Chemickou volbou pro tuto „úpravu“ byl síran měďnatý (CuSO_4). Vodný roztok byl hojně nalit na zapuštěný terminál, až do stavu, kdy se půda stala bahnem. Až do vysušení vykazovaly tyto terminály ohromný zlepšený výkon. V dalších takových experimentálních případech byl umístěn roztok síranu měďnatého ve velkém pórovitém poháru. Kontakt byl realizován roztokem a kovovou tyčí. Toto rozvržení zcela vyřadilo obyčejnou statickou elektřinu a další praskavé šumy a významně zlepšilo a také poskytlo nové poznatky o povaze zemních signálů. Výkony chemicky impregnovaných zemních antén nebyly správně pochopené. Prostě se předpokládalo, že prostoupení zemními roztoky vybíhalo za vodivý horizont vlastní antény. Polité uzemnění a přípustné vysušení na původním místě byly zamýšlené k prodloužení podivuhodné článkované formy za kovový anténní systém. Křišťálový komplex naplněný se stromovitými průměty byl tím vetkán do země. Jak udělat, aby takový podzemní křišťálový komplex byl řízen ke znásobení vodivosti signálu, který by potlačoval všechny očekávané úrovně statické elektřiny? Zasunutí kovového rámce a krystalového řešení bylo zamýšleno nevodivým obalem. Jak vodivá byla krystalizovaná forma? Elektricky nereagující v její zaschlé krystalické formě by neměla žádná taková pochva síranu měďnatého blokovat vstup elektrických proudů. Který nosič pak odevzdal její jasné zlepšený signál? Tento případ řešení byl zcela potvrzen na jednoduchém případě. Do izolované pochvy byla zasunutá měděná tyč. Byly zaznamenány signály o velké síle a byly nepřetržitě přijímány při zřejmé absenci elektrických nosičů (Lehr, Theroux). Příklady jako byl tento, skutečně vyzývaly k řešení běžných představ týkajících se povahy zemních signálů, zřejmě nikoliv přes elektrotechnické vlny. Vzdušné signály byly naplněné se statickými šumy. Kdyby si byly vzdušné a zemní vlny rovné při společném vysílání ze stejného zdroje, potom by každá měla dodávat identické statické výsledky. Ale dodatek chemických roztoků u uzemněného zesilovače a objasnění přicházejících signálů dokázaly, že zemní signály jsou zcela odlišné třídy a druhu a dokázaly, že nemají nic společného s jejich vzdušným zrcadlovým partnerem. Jak potom chápat elektricky nevodivé krystalické formy, které skutečně produkovaly lepší příjem zemní anténou?

BIODYNAMICKÉ INTERAKCE

Výměna mezi elektrickými signály a geomantickými proudy způsobuje pozoruhodné transformace. Tyto energetické záměny vyžadují ještě důkladné studium. Ze zvyku se vztahuje v některých sděleních k jejich elektrickým nosičům, v tomto případě jde o neporozumění. V biodynamickém modelu se zužuje směrem k jejich nosičům toků a přiléhavé niti proudů. Elektrické nosiče proudů samy expandují ven z tohoto středního vláknového jádra a ztrácejí soudružnost se vzdáleností. Bylo by dobré vědět, že určité geomanticky hustotní oblasti byly smutně známými likvidátory elektrických signálů nebo legendárními rušiči signálů, které charakterizovaly jisté podzemní oblasti. V těchto biologicky aktivních zónách, kde chaotický růst byl nejrychlejší, se setkaly rádiové signály s nemožnými deformacemi a nedefinovatelnými nestálými vlivy. Významně rozdílly zemních sekundárních proudů z elektrostatických nebo elektrických proudů požadovaly analytické metody a nikoliv ochotně dojednanou úmluvu. Přesto vpády neznámé nebo zapomenuté energie vrstev byly odmítnuty a časem se rozplynuly. Tyto manifestace se staly komplikovanými s elektrickými aplikacemi, jestliže jejich přítomnost byla neustálá. Tyto ryzí geomantické proudy měly zřetelné biologické vlastnosti katabolického růstu. Geomantická energie ustavičně přemáhala a likvidovala každou elektrickou aplikaci v zemi (katabolická reakce), zatímco vlastní zesilování jejího vlastního potenciálu (růstové chování) bylo zaměřeno proti invazní elektrině (imunní reakce). V tomto procesu, jak se zdá, byly komunikační signály velmi zesíleny. Fantastické zesílení se vyskytovalo nejvíce tehdy, když signály procházely regiony s vysokou hustotou geomantických proudů. To je tedy důvod, proč mnoho experimentátorů sledovalo místopisně vymezený signál napříč specifickými lokalitami.

V roce 1904 jeden výzkumník znovu objevil, že bioaktivita prospívajících stromů může poskytnout ohromující zdroj rádiosignálů metodou nazvanou jako „florofon“. Když se připojí ke specifickým místům na stromu stvoly s použitím jednoduché hřebíkové sondy, mělo to za následek vyjimečně silný příjem rádiosignálů ze vzdálenosti 18 000 mil (Squier). Opravdu, interakční vztah mezi elektrickými a geomantickými energiemi zůstal neobyčejně záhadný. Pro ty, kteří nechápou podstatné odlišnosti a rozdílly mezi energiemi, jde pouze o neúčinný úskok a zůstává školometskou karetní hrou, která naneštěstí jakživ nebude zcela uspokojivě vysvětlena. Všeobecný společenský nedostatek citlivosti k bioenergiím přispěl k nerozhodnosti vědeckého výzkumného společenství, které motivovalo výzkumníky osmnáctého století k opuštění kořenů vitalismu. Nešťastné objevy proudů a energických vlivů s nepatrnou vazbou na přírodní prostředí zotročily civilizované lidstvo do nižších technologií a do degenerovaného stavu myslí, která zcela neodpovídá světovému modelu. Interakce mezi geomantickým a elektrostatickým proudem je důsledkem antagonismu mezi dvěma zcela protilehlými druhy. Geomantické proudy jsou daleko více silnější v jejich technologickém potenciálu, tj. v jejich energetickém základu, který byl dlouho předpokládán. Hroma-

dění jevů, ve kterých jsou přetvářené geomantické energie k užítku, jsou potřebné pro náš svět, se v tomto ohledu zatím nedostává.

Zdaleka neomezenými kvalitativními metodami byla shledána geomantická energie z hlediska biologických charakteristik, ne běžně přisuzovaných buď elektrostatickým polím nebo elektrickým proudům. Z archaických dob byly známé toky geomantických proudů v zemi a v meandrech cest. Geomantické porovnání velkých VLF antén se stalo běžnou praxí pro vyslání signálů podél záhadných zesilujících stezek. Tyto stezky se točily a „bloudily“ napříč kontinentálními lokalitami. Žily „woivres“, které byly kdysi identifikovány a zaznamenány do map středověkými geomantiky, byly spojovány s neurčitými geofyzikálními asociacemi (Charpentier).

Přímé spojení vzdušnou cestou jako základním a zemním zdrojem energie vyvolává široký rozsah jinak nevysvětlitelných účinků. Tyto účinky byly opakovatelně reprodukovány přístrojem vyžadujícím pouze monopólní zemní terminál a proměnný ladící kondenzátor. Objev chemického telegrafu dokázal, že vznikající zemní energie aktivně organizuje chaos citlivé emulze. Tyto zmatené vzory a honba za fragmenty zpráv odhalily doslovně „temnou strukturu“, která zcela ovládla každé zemní vyslání elektrického signálu. Geomantická struktura ovládala a řídila každý drátový zemní vodič nebo rádiový signál, který elektrotechnologie aplikovala přes půdu. Signály byly přerušované, zvětšované, redukováné, omezené, přesměrované, dělené a rekombinované jako každá srážka geomantických struktur. Byla tak jasně odhalena zřetelná biologická povaha geomantické struktury. Je to stejná struktura, kterou viděli starodávni geomantici, jasná a multikrystalická forma, která prostupuje a zdůvodňuje geologický důvod pro uzemnění. Fluidické proudy formují aspekty této černé zářící struktury „geomantických proudů“, o kterých mluvili. Průzkumy ryzích geomantických energií vyžadovaly jen velmi prosté vybavení. Výzkumníci našli možnost detekce ohromně silných geomantických proudů. Užívali půdní tyče nebo desky při úplné absenci dodatečné elektrické energie. Geomantická energie byla načrtnuta na povrch a selektivně odladěna. Uzemněné nástroje použité v těchto podivuhodných průzkumech byly jednoduché a známé diagnostické prostředky telegrafických a telefonických techniků: Wheatstoneovy můstky, dekády odporů a proměnné kapacitní baterie. Byla testována neznámá a cyklická aktivace chemických telegrafů a dokázala, že výsledky klamou. Když tyto komponenty byly připojeny k zapuštěným deskám, přístroje byly podivně naplněné neutrální energií. Patentový archiv je plný těchto „přerušování“ s nahodilými výjimkami poskytnutými těmito badateli, těmi, kteří trvali na tom, že geomantické potenciály byly daleko více silnější a schopnější než elektrická energie. Tyto na zemi orientované systémy, které odvozovaly jejich účinnou energii přímo z členitého prostředí, měly experimentálně dokázanou účinnost. Reprodukce mnoha takových zařízení měla úspěch, který umožnil osobní vědeckou renesanci. Geomantická energie je skrytá za označením citlivých desek (Bain, Edison), stimulací zlatými emisemi z prvků a chemikálií (Reichenbach), označením fotografických desek (Dobler), stimulací rostlinné-

ho růstu (White), oživení neschopných pacientů (Abrams), ovlivnění a modifikování citlivých krystalizačních procesů (Kolisko), a je také schopna hledat a odhalovat v hloubce ukrytá rudná ložiska (Drown, Rogers). Demonstraci zřetelné bioafinity dokazují geomantické proudy selektivní prioritu pro biologickou hmotu a pro bioorganismus (White, Abrams, Lahovsky). Ovládání strukturovaného „chování“, jehož definice překračuje chování elektrických proudů, jsou schopny geomantické proudy selektivně vyhledávat a lokalizovat specificky široce rozdělené naladěné cíle s naprostou přesností. Nesetřačnou vrozené vlastnosti, které mohou pouze mít označení „biologické“, reprezentují geomantické proudy energickou vrstvu ve většině základních úrovní. Bylo zázrakem, že zemní antény splnily nad očekávání všechny elektrodynamické předpovědi?

RADIONICKÉ ZEMNÍ NALADĚNÍ

Během několika let byly objevené komunikačními obory jako telegrafie a telefonie, bezdrátové vedení a bezdrátová anténa. Izolací a realizací geomantické energie bylo nalezeno jádro nové vědy. Když byla akceptována objektivní existence geomantických proudů, radionici rozšířili seznam vlastností a možností vztahujících se přímo k těmto novým energetickým druhům. Vyvinuli prostředky, metody a technologie mimo obvyklých hranic. Jejich diagnostickými prostředky začali zkoumat jak „tunery“, tak i „filtry“ geomantických proudů. S propracovanými ladícími komponenty se staly účinky více zřetelnými a vymezenými. Právě využitím odporových či kapacitních můstků v radionické technologii nebyly významně změněny diagnostické prostředky používané v této době u telegrafních linek. Diagnostické přístroje radioniků byly výsměchem pro ty, kteří odmítli akceptovat vitalistickou energii. Ale přirozený jev vzdoroval nařizením těch, kteří odmítali poznání. Radionicky laděné rádiové přijímače se staly nesmírně silné pro velmi vzdálené signály neobyčejně slabé intenzity.

Využitím různých výzkumných příležitostí byl zaznamenán přírůstek u geomantických energií ve velkém počtu patentů a článků. Radionici odhalili, že geomantická energie je neutrální, mající schopnost modifikovat a organizovat chemické chaotické systémy (Littlefield, Morley-Martin, Kolisko). Ryzí geomantická energie člení a transformuje minerální roztoky do prebiologického uspořádání (Crosse, Bastian, Reich). Charakteristika připoutání geomantických proudů do bioorganismu byla prozkoumaná pro použití jako léčebného stimulantu (White, Drown). Značně zvýšená vitalita je důsledkem expozice této půdy nepůvodním proudům, dříve objevených Mesmerem a Galvaním. Zemní sekundární energie byly použity v demonstraci zemědělské simulace (White, Lakhovsky), v citlivé lékařské diagnostice (White, Abrams, Hieronymus), v lékařské terapii (White, Mellon, Drown), k anatomickým prohlídkám (Drown, De la Warr), v bezdrátové biologické komunikaci (Abrams, Hieronymus, Drown), u chemické reaktivity (Kolisko), v přírůstku síly (Stubblefield, Strong, Brown, Tomkins, Lockwood, Prentice), v meteorologické modifikaci (Baigorri), u dálkového snímání a mapování (Beasse, Glazewski, Billington, Ash, Rogers, Moray, Maby, Drown) a při sondování

nerostů (Beasse, Rogers, Drown). Vzdor těmto objevům a širokému ohlasu geomantické energie, nebo geomantickým jevům, byly tyto aspekty metodicky odkládány a nakonec vyřazeny z akademických teorií.

Vzdor mstivému zacházení, které bylo předvedeno v očistné zběsilosti několika národních agentur, byly vyvinuté legendárními radioniky podivuhodné nové technologie, které ještě přečkají do budoucnosti. Přednosti radionické technologie, schopné podnikání a zachycení lidských potenciálů, nemá být běžným nahlédnutím od středověkých časů. V tajemstvích radionické vědy jsou prostředky, které naleznou technické vyjádření nejhlubších snů a touhy lidstva. S energiemi vyzvednutými nahoru ze země, jsme objevili posloupnost jasných nepopíratelných vlastností, ke kterým byly ustavičně směřovány naše myšlenky a úsilí. Všechny četné experimenty, které uskutečnili výzkumníci hraničních věd, zůstávají navždy v této biodynamické perspektivě. S každým pokusem o opakování pokračujeme k opětovnému objevování nápadných neobvyklostí. Za předpokladu neustálého toku vědeckých intuitivních informací můžeme dosáhnout pozoruhodných úspěchů. Tyto nejhlubší studie dokazují existenci superlativní vizionářské reality světa, kterou musí společnost znovu vzít na vědomí.

S několika nejjednoduššími zemními anténami se stává každý běžný krátkovlnný přijímač silným diagnostickým nástrojem. S velmi jednoduchým vybavením lze získat okno k nejniternějším světovým procesům jejichž biodynamické aktivity ovládají naše pravé bytí. Diagnostické použití zemních rádiových antén připustilo získávání podivuhodných tajemství. Někteří se neustále dovídají ztracené podrobnosti existující v našem pulzujícím světě. Geomantická struktura, jejíž pulzující proudy ovládají naše vědomí, byla náhle odhalena přes otočení knoflíku rádiového ladění. Nízkofrekvenční technika sledování poskytuje nepřekonatelný důkaz, že náš svět je živý, jehož meandrové spojnice zobrazují emoční reakce a inteligentní chování. Opatrná interpretace fenoménu zemního rádia nám umožnila dodat nové podrobnosti těmto rostoucího biodynamického světa. Ovšem s každým uskutečněným experimentem přijde ohromná záplava nových faktů a nových asociací. Zemí spojující krátkovlnné přijímače jsou radionické interakce komor, kde se jejich ryzí geomantická síla setkává s elektřinou. Užívání přijímačových komponentů jako tajných radionických nástrojů přinese ohromující posloupnost podivných faktů v neobyčejném tématu.

Popisovaná historie vývoje zemního rádia není asi jediná, kdy se na rozcestí vydal vývoj jiným směrem, zde přenosem informací vzdušnou cestou. Je docela možné, že některé poznatky vzniklé při tomto procesu by mohly být užitečné i v nejbližší budoucnosti.

Zdroj Informací: Gerry Vassilatos: An Introduction on the Mysteries of Ground Radio. Radio Research,1,1997

Ing. Jan Dolejš

PŘÁVNÍ PŘÍBĚH HOMEOPATIE

Homeopatie je nejznámější částí hermetického lékařství. Představuje obor praktického hermetismu a duchovní vědy. Tvoří průnik léčitelských a zdravotních služeb. Dvoustletá homeopatie patří mezi tradiční evropskou medicínu. Spjata je se Samuelem Hahnemannem. Rozšířena je po celém světě jako vitalistický projev plurality v humánní a veterinární medicíně a péči o rostliny. Zároveň homeopatie svědčí o integrativní medicíně a integrativní farmacii. Ve Švýcarsku je homeopatie hrazena ze zákonného zdravotního pojištění jako jeden z oborů komplementární medicíny.

Homeopatie obsahuje metafyzický prvek nadřazený hrubé hmotě. A v tom je „zakopaný pes“. Týká se „jemného“ pojetí člověka a impulsů v tocích a chvěních záření a až následného léčebného projevu na „hrubém“ čili „pozemském“ tělu.

Pro většinové křesťany je homeopatie účinnou, ale duchovně nebezpečnou, „bílou magií“. Pro materialistické stoupence vědeckého světového názoru jde zase o podvod. V lepším případě má mít homeopatie vliv jen na prožívání choroby či mít význam jako šidítka (placebo). Možná něco jako vlídný pohled oblíbeného terapeuta. Anebo podmanivý úsměv veterináře a soběvemluvení býka nebo včely. Nemluvě o rostlinné homeopatii a o pěstiteli.

Po jistý čas v 19. století byla u nás homeopatie zakázaná. V tomtéž století ale také proběhla habilitace z homeopatie na pražské lékařské fakultě.

Roku 1995 se v Praze konal Světový homeopatický kongres pod záštitou prezidenta republiky Havla a ministra zdravotnictví Rubáše.

Dnes podle EU musíme u hospodářských zvířat chovaných v ekologickém zemědělství dávat léčebnou přednost homeopatikům a přírodním léčivům před alopaticy. Začalo to u nás roku 2000. Důvodem je kvalita potravin živočišného původu.

Homeopatie ve zdravotních službách znamená zdravotnickou metodu. Nejedná se o lékařskou odbornost ani o obor zdravotních služeb. Homeopatii může praktikovat každý zdravotnický pracovník, pokud to oborově připadá v úvahu. Zároveň z toho ale plyne nebezpečí. Týká se chybějícího zdravotnického vzdělávání. Vedle toho se jedná o obor léčitelských služeb, které jsou volné. A také bez vazby na vzdělání.

Homeopatické postupy popsal a klinicky zavedl Hahnemann. Kdo nabízí jejich modifikace, musí vysvětlit, v čem spočívají a zda se ještě jedná o homeopatii podle jejich pojmových znaků.

Homeopatické přípravky

Homeopatika čítají asi 6 000 druhů. Z toho je běžně používáno okolo 200. V EU a EHP spadají homeopatika pod léčivé právo včetně lékopisů. Od roku 1992 je tím vystíženo jejich uznání a legitimita homeopatické péče. Na druhé straně to ale přináší rizika. Homeopatika totiž nelze medikovat podobně jako alopaticy; tj. biomedicínsky. Spojena jsou se zcela jiným obrazem světa a ucelenou, svěbytnou, naukou. Výraznou roli sehrává individualita pacienta, a tedy i homeopaticky vedená anamnéza. Co sedí u jednoho nemocného, nemusí být použitelné u druhého.

Homeopatické přípravky se považují za léčivé přípravky. Svým mechanismem účinku jsou ale vůči molekulární chemii jinorodé. Jsou zcela odlišné od přírodních i umělé vytvořených chemických látek. Účinek homeopatik není

biochemický. Na „pozemské“ tělo působí leda nepřímo. Pracuje se s vitální silou, která má blíže k duchu, než k tělu. Mluvíme proto o „jinolécích“ a o jejich předpokladech včetně vyzařování lidského ducha. Výzkum, který by si toho nehleděl, by byl zcestný.

Rozlišují se dvojí humánní homeopatické přípravky. Za prvé ty, které byly zjednodušeně registrovány bez důkazů účinnosti. Za druhé pak specifické homeopatické přípravky. U nich je možno ve zvláštním řízení doložit homeopatické použití a léčebné indikace. Důkazem slouží publikace uznávané v členských státech EU s tradiční homeopatickou praxí nebo výsledky výzkumu spočívajícího v homeopatickém způsobu prokazování; tzn. v podání látky za účelem zjištění příznaků. Pro veterinární homeopatické přípravky je stanoven další režim.

Homeopatické ředění

Homeopatickým ředěním je právně sledována bezpečnost. Rozhodné je, zda technologie výroby obsahuje právě takové ředění. Bez ohledu na protřepávání a rozmělnění. Pod homeopatický přípravek spadá každý výrobek určený k prevenci nebo léčbě, jehož výroba obsahuje homeopatické ředění. Příkladem slouží Schüsslerovy soli. Nemůže proto jít o doplněk stravy ani o nic jiného.

Pakliže spagyrika, přes veškerou „jemnou“ povahu, nejsou vyráběna homeopatickým ředěním, nýbrž máčecím, nejedná se o homeopatika. O takové ředění nejde ani u Bachových květových esencí. Nezbyvá proto, nežli právně rozlišovat i uvnitř skupiny „bioinformačních“ výrobků, a to bez ohledu na podobné vlastnosti či mechanismy účinku.

Technologie výroby homeopatik je součástí farmaceutické vysokoškolské výuky.

Lékařský předpis?

Patříme mezi země s tradiční homeopatickou praxí. Jsme ale ojedinelí v tom, že převážná část humánních homeopatických přípravků je u nás vázána na lékařský předpis. Na Slovensku to již před lety zrušili. Poslanecký pokus u nás v roce 2019 nevyšel. Někteří lékaři si možná myslí, že jsou stejně tak dobrými znalci biomedicíny jako hermetických, kdysi raději skrytých, nauk.

Státní ústav pro kontrolu léčiv registruje 747 homeopatických přípravků. Z toho 501 je vázáno na lékařský předpis. Panují však právní pochybnosti o zákonnosti rozhodnutí Státního ústavu pro kontrolu léčiv vzhledem k zákonným podmínkám. Vázanost ztěžuje práci nelékařským odborníkům na homeopatii. Většinová vázanost na předpis tvoří překážku vyhrazení homeopatik k prodeji i mimo lékárny; např. v léčitelově provozovně.

Veřejné zdravotní pojištění

Roku 1950 bylo v Československu stanoveno, že na účet Ústřední národní pojišťovny nelze předepisovat homeopatické přípravky. I dnes jsou homeopatika, spolu s fytofarmaky, vitamíny a minerály, vyjmuta z úhrad z veřejného zdravotního pojištění.

Něco jiného jsou však zdravotní služby. Klinické vyšetření po homeopaticku, spojené např. i s medikací, spadá pod hrazené zdravotní výkony. Použitý medicínský postup je věcí jinou. Ovšem při splnění předpokladů hrazení zdravotních výkonů. Tzn. při souladu se současnými dostupnými poznatky lékařské vědy a při existenci důkazů účinnosti. Spor by řešil soud. Důkazem může být před soudem cokoli.

Zatímco homeopatické přípravky ze zdravotního pojištění hrazeny nejsou, zdravotní služby po homeopaticku ano. Pakliže splňují předpoklady. Poskytovatelé zdravotních služeb však mnohdy nedbají práv pojištěnců ani výkaznictví a protiprávně po nich chtějí zaplatit cenu klinického vyšetření po homeopaticku. Ačkoli mají smlouvu s pojištěncovou zdravotní pojišťovnou.

Bez zdravotnického vzdělávání

Homeopatie u nás není obsahem zdravotnického vzdělávání. Výjimkou jsou některé akce celoživotního vzdělávání, což je málo. Navíc nejsou zohledňovány Českou lékařskou komorou.

V roce 2017 byla u nás převzata evropská technická norma týkající se služeb lékařů s doplňující kvalifikací v homeopatii (ČSN EN 16872). Počítá s tříletým studiem v rozsahu 350 hodin. Ačkoli tím došlo k dalšímu společenskému uznání homeopatie, lékařské vzdělávání v ní není podle tohoto standardu zajištěno. Nebezpečím proto je, že homeopaticky může u nás postupovat i takový lékař, jehož znalosti homeopatie nebyly nikým ověřeny. A proto mohou být i chabé nebo povrchní. V roce 1997 byla sice zřízena subkatedra homeopatie Institutu pro postgraduální vzdělávání ve zdravotnictví, ale v téměř roce byla zase zrušena. Podobně volně to ovšem platí i pro léčitele. Přesto všechno musí lékař i léčitel skýtat záruku odbornosti. Odkud a v jaké míře nabudou znalost homeopatie, ale stát nezajímá. Odborná zkouška není zavedena.

Vysokoškolské vzdělávání v homeopatii je hojně rozšířené zejména v Indii. Bakalářské studium v oboru trvá 4,5 roku. Pokračovat lze v magisterském studiu a v doktorském. Do čela bývá staven Státní ústav homeopatie v Kalkatě. Spadá do resortu svazového Ministerstva ajurvědy, jógy a naturopatie, júnani, siddhy a homeopatie (Ayush). Podobně jako Ústřední rada pro výzkum v homeopatii.

Homeopatie před soudy

V roce 1996 byla někdejší Homeopatická společnost vyloučena z České lékařské společnosti J. E. Purkyně

pro „nevědeckost“. Spor se dostal k Evropskému soudu pro lidská práva ve Štrasburku jako případ Běleš a spol. v. Česká republika. Evropský soud roku 2002 rozhodl, že české soudy upřely sedmi stěžovatelům právo na soudní ochranu. A měl pravdu. České soudy včetně Ústavního soudu procesně selhaly na plné čáře. Dopustily se školácké chyby. Ovšem „jen“ procesní. Vědeckost homeopatie se na pořad jednání nedostala. Zda je homeopatie „vědecká“, je věcí filozofie vědy a jejich hledisek vědeckosti.

Roku 2012 Nejvyšší soud potvrdil podmíněný trest desetiměsíčního odnětí svobody a dvouletý zákaz činnosti jedné lékařce za ublížení na zdraví z nedbalosti. Lékařka léčila pacientčiny potíže se štítnou žlázou homeopaticky. Ta následně, po delší době, zemřela v nemocnici. Soud nevytýkal lékařce, že léčila homeopaticky, ale to, že nepoužila i jiných dostupných možností. Justice nevycházela z toho, že by homeopatická léčba byla nesprávná, neúčinná nebo škodlivá. Vina lékařky měla spočívat v tom, že nesledovala vývoj onemocnění laboratorními zkouškami a nijak nereagovala na zhoršení stavu.

Homeopatie se dostala před soudy ještě nekolikrát. Nakonec, roku 2019, rozšířený senát Nejvyššího správního soudu rozhodl, že nelékařská homeopatie je legální. Odůvodnění rozsudku se dotýká řady otázek léčitelství a zdravotních služeb.

Právní příběh homeopatie slouží za příklad zmatků světa. Zmatků v hlavách i srdcích. Jádrem je světónázorový spor o pravdu a způsoby jejího poznávání. A spor o podstatu člověka samého.

Prof. JUDr. Ivo Telec, CSc.

Autor je vedoucím katedry soukromého práva a civilního procesu Právnické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci, mezinárodním rozhodcem a advokátem.

Původně vyšlo v Regeneraci, 2021, č. 10, str. 44 - 45

NEUVĚŘITELNÉ, NEVYSVĚTLITELNÉ?

NEUVĚŘITELNÉ, NEVYSVĚTLITELNÉ?

Z televizních pořadů

Sešit 14

Ing. Jaromír Kapinus, rodák z Lázu u Moravských Budějovic, žijící dlouhá léta ve Vídni, člen České psychoenergetické společnosti v Praze, autor publikací *Nadhmotný svět*, *úvod do parapsychologie* a *Psychokinetické jevy*, které věnoval této společnosti, věnuje tuto publikaci českému čtenáři za účelem rozvíjení zájmu o psychoenergetickou vědu a o její popularizaci.

Vedení České psychoenergetické společnosti plní jeho přání.

Úvodem bych chtěl uvést skutečný případ, vysílaný v televizní sérii *PSI-Factor* v červnu 1998. Tento případ a další zde uvedené ukazují, že člověk může, když byl uveden buď vlastní vůlí nebo pomocí jedovaté směsi do stavu klinické smrti, v tomto stavu přežít po dny, týdny, měsíce i roky, než jeho organismus biologicky zemře.

Zdánlivá smrt

Dva mladí junkee se odeberou do opuštěné budovy, která je útlukem pro bezdomovce, aby si v klidu dali injekci dávku drogy. Nežli se k tomu nachystají, upozorní dívka mladého spolčovníka, že vedle nich patrně leží v plastickém obalu mrtvý muž. Jeho ruka vyčnívala nehybně z plastického pytle. Oba hlásí případ na policii. Mrtvý muž je zavezen na patologii a lékařka diktuje do záznamu: „Mrtvý muž, stáří 35-40 roků, silně podvyživený, zemřel asi před 4 týdny.“ Chce mrtvému injekční pumpou odebrat krev za účelem zjištění příčiny úmrtí. Otevírá mu oční víčka a vezme jeho paži, aby mu odebrala krev. Jeho paže však není ztuhlá, muž otevře oči a posadí se na stole. Seskočí dolů, gestikuluje rukama a stává se lékařce na odpor. Potom odbíhá z patologie pryč. Lékařka leží na zemi v mdlobách. Policie vyšetřuje tento případ, neví si však s ním rady a volá na pomoc parapsychology. Případu se ujmá profesor Hendriks se skupinou. Zjišťují nejdříve informace u těch dvou mladých lidí, kteří zdánlivě mrtvého muže našli. Mladý muž si vzpomíná, že mu ten muž připadl nějak známý, že ho jednou viděl v jídelně vývařovny pro bezdomovce. Všichni se odeberou do této vývařovny. Vedoucí vývařovny a jeho kuchařka, oba pocházející z Haiti, jim svým chováním případnou podezřelí. Oba mladí lidé, kteří zdánlivě mrtvého našli, se rozhlíží po přítomných bezdomovcích a náhle uvidí mezi přicházejícími také tohoto muže. Profesor Hendriks jde za ním a ptá se ho odkud přichází. Muž je vylekaný, prosí o milost, že nic neudělal, a žádá Hendrikse o pomoc. Profesor Hendriks mu slíbí pomoc, jestliže také on jim bude nápomocen. Muž, který téměř ztratil paměť vede skupinu ke hřbitovu a hledá mezi hroby. Najde náhrobek, kde stojí jeho jméno a datum úmrtí před 4 týdny. Profesor Hendriks se ho ptá, zda je to jeho jméno, a muž přisvědčí. V čerstvém trávníku na hrobě zeje otvor vytvořený zevnitř navenek. U hřbitovní správy zjistí parapsychologové údaje o smrti muže a nechají hrob otevřít. Dr. Doyle otevírá volné víko rakve a rakev je prázdná. Podle údajů

lékaře před pohřbením muže, zemřel muž na otravu velmi jedovatým rybím masem.

Muž přivedený zase k životu je pod neustálou kontrolou parapsychologů, kteří po opakované hypnotické regresi zjistí, že muž byl otráven v jídelně vývařovny pro bezdomovce, kde vedoucí a jeho kuchařka prováděli woodoo-kult a vytváření „zombí“. Patrně chtěli tito vytvářením zombí, těchto žijících mrtvých, provádět pokusy na mladších bezdomovcích. Po následující kontrole ve vývařovně pomocí policie se zjistí, že na patologii leží v rakvi další mladý muž ve stavu klinické smrti, který byl rovněž otráven a připraven k pohřbení. Lékařům se podaří tohoto muže oživit a zachránit. Oba „kuchaři“ ve vývařovně byli zatčeni.

Snad nejdříve několik slov na vysvětlení pojmu „zombí“. Africké obyvatelstvo vzalo sebou při zavlacení bílými otrokáři do Ameriky a západoindických ostrovů také své náboženství a kultury. Jejich woodoo-kult se rozšířil hlavně na Haiti. Jak se člověk stane zombí? Rodiče, jejichž syn provedl něco, zač se rodina musí hanbit, potrestají syna následujícím způsobem: Nejdříve pozvou šamana, který připraví kaši, směsí jedovatých ryb a jedovatých rostlin mladého muže otráví. Ve stavu klinické smrti je syn pohřben a později je vykopán z hrobu. (Asi po 5 hodinách, co vydrží kyslík v rakvi pro klinicky mrtvého.) Syn je přiveden k životu a nyní je z něho zombí, otrok bez paměti a bez vůle, který pracuje po desítky let jako otrok na plantážích. Údajně žijí na Haiti tisíce zombí. V roce 1962 byl N. Clairvin prohlášen americkým lékařem na Haiti za mrtvého a pohřben. Po dvaceti letech se objevil živý v domovském městě a prohlásil, že po svém pohřbu žil a pracoval jako otrok na plantážích. Chtěl bych zde uvést, že podle názorů vědců je smrt zdlouhavější proces, než že by se dala odbýt klinickou smrtí (skončením dýchání a srdečního tepu). Tělo se sestává z mnoha miliard buněk. Odumřou-li buňky mozku, nastává mozková smrt, po odumření buněk těla nastává konečná, biologická smrt. Pochovat člověka klinicky mrtvého může znamenat, že se člověk po probuzení z tohoto stavu nedostatkem kyslíku udusí (jak se po exhumování mrtvého a podle jeho změněné polohy v rakvi už stalo).

Chtěl bych se zde ještě zmínit o tzv. pohřbení zaživa. Indiští jogíni a fakírové ovládají vědomé snížení tělesných funkcí pomocí bio-zpětné vazby, bio-feed-backu. Dovedou se uvést dobrovolně do stavu klinické smrti a nechají se zaživa pohřbit. Po vykopání z hrobu po různě dlouhé době se nechají pomocí masáže oživit. V 17. století se stal v indickém Amritsaru tento případ. Dělníci při výkopu zeminy narazili na hrob. Otevřeli ho a našli v něm mumifikované tělo mladého muže. Vyjmuli ho z hrobu a položili ho na zem. Když na tělo začalo svítit slunce, stala se s ním změna. Začal se pomalu hýbat a po delší době mohl s dělníky mluvit. Řekl, že se jmenuje Ramaswani a že se před 100 lety dobrovolně položil do hrobu a že měl být vykopán po delší době. Historikové přijeli kvůli tomuto zázraku do Amritsaru a zjistili, že mladý muž zcela mluví pravdu, co se týká líčení událostí před 100 lety. V lékařském časopise byla v roce 1835 tato zpráva: jogín Haridas se nechal na pozemku maharadži z Lahore zaživa

pohřbít na dlouhou dobu, před přítomným maharadžou, lékaři a důstojníky. Připravoval se na tento úkon půstem a cviky jógy. Nakonec se posadil na zem a uzavřel si všechny dýchací cesty a lékaři již po několika vteřinách nevnímali jeho puls. Byl prohlášen za klinicky mrtvého. Dali ho do bedny opatřené zámkem a s bednou ho pohřbili do země. Místo bylo oseto travou, oploceno a ve dne i v noci hlídáno. Po 40 dnech otevřeli hrob, vyjmuli bednu se zámkem, který byl nepoškozený. Haridas vypadal jako mrtvý, jeho tělo bylo scvrknuté a strnulé. Když byl krátce masírován, vrátil se poznenáhla život do jeho těla. Lékaři mu uvolnili dýchací cesty a napumpovali vzduch do plic. Během jedné hodiny se Haridas pohyboval a mluvil normálně. Tento Haridas byl podle prohlášení ministra Raja Singha už jednou dobrovolně pohřben pod zem po 4 měsíce. I jiní jogíni a fakírové napodobovali později Haridase. V první polovině 20. století jezdili jogíni a fakírové po Evropě a Americe a demonstrovali zaživa pohřbení na různých místech. Oživování se dělo pomocí asistentů a jakýmsi posthypnotickým vlivem. Jeden z nich uvedl, že dosáhne stavu klinické smrti silou vůle, ovlivňováním určitých nervových center v těle, snížením frekvence dýchání a pulsu. Jogíni, kteří se o pohřbení zaživa pokoušeli bez přípravy, byli po vykopání skutečně mrtvi. V roce 1955 musela indická vláda praktiky pohřbívání zaživa zakázat. Pro příslušníky západní kultury je těžko představitelné, že lidé jsou pomocí vůle schopni se uvést do stavu klinické smrti a nechat se zaživa pohřbít, aniž zemřou. Podle parapsychologa Puharicha není fakír v obyčejném bezvědomí, neboť jedním z jeho cílů je úplná kontrola nad bděním, spánkem, sněním a zdánlivou smrtí, biologickým klidem těla a často způsobenou katalepsií. Během doby v hrobě není fakír v bezvědomí, ale padne do stavu hluboké meditace. Podle lékaře Jamese Braida je mezi jogíny obvyklé se zahrabat do země, když jsou napadení nějakou chorobou. Patrně jsou toho názoru, že extrémní izolace a stav extáze urychluje léčení. S tím se dá srovnat léčivý spánek v orientálních kulturách, kdy nemocný je zavřen do tmy nebo pod zemi a udržován v drogami vyvolaném, transu podobném stavu.

Medicinální historikové srovnávají zdánlivou smrt s případy, kdy se oběšený nebo utopený po dlouhých stavech katalepsie a bezvědomí zase probrali k životu. Japonští mnichové dodržovali úplné postění až po 4 tisíce dní. (Něco podobného je asitie, odmítání potravy.) Začínali silně redukovanou dietou, která se stala úplným postěním. Jejich cílem bylo posledním dnem postění „zemřít“. Žijí pak v hrobě, vybaveni jen trubičkou pro dýchání. Snad je třeba i zmínit se o tom, že lidé mohou sedět dlouhé hodiny pod vodou, aniž při tom utrpěli škody na zdraví, jak dokazuje případ z Kamerunu u kmene Ibibio. Buď mohli tito lidé bez rozdílu věku své životní funkce zastavit, nebo to dokázal jejich šaman, hypnóze podobnými technikami. Také zkušenosti jogínů hovoří pro to, že je možné přežít nejen dlouhou dobu v hrobě pod zemí, ale i dlouhé hodiny pod vodou.

Záznamy informací v neživé hmotě

Že živé organismy si ponechávají záznamy informací, které tak vytvářejí jejich „paměť“, je pro člověka pochopitelné. Ale jak může neživá hmota obsahovat informační záznam? Chtěl bych nejdříve uvést některé skutečné případy, které dokazují, že záznamy informací v neživých hmotách existují. Ke každému případu uvedu vždy vysvětlení, která se opírají o vědecké názory.

Od roku 1919 byl v anglickém městě Fresden v jedné místnosti několikrát slyšen mluvící a zpívající stůl. Lidé byli mimoděk svědky katolické mše z dávné minulosti před 500 lety. Parapsycholog dr. Byrne zaznamenal na zvučkový záznam slova mešních písní v latinské řeči. Při prohlídce velkého starého stolu byl nalezen skrytý kamenný kříž z krystalické horniny. Pravděpodobně to byl tajný oltář z doby, kdy katolicismus byl v Anglii zakázán. Jednou večer šel dr. Byrne a jeho asistenti k zaparkovanému autu, když slyšeli náhle zřetelný zpěv mnichů. Mysleli že se jedná o místní rozhlas, ale uvědomili si, že stojí pod oknem místnosti, kde se nachází starý stolový oltář a zapnuli mikrofon. Zpěv pak přestal a následovalo čtení mše v latinské řeči. Když nechali záznam přehrávat, slyšeli jenom syčivé hlasy. Fantomové hlasy ležely zřejmě mimo frekvenci vnímatelnou tímto nahrávacím zařízením. Zůstává otázka, jak mohou neživé objekty zaznamenat zvuky? Parapsycholog R. Pater míní, že vše kolem nás je vystaveno emocionálním záznamům, a je bez ohledu na čas impregnováno, nasyceno silnými psychickými impulsy. Tyto energie zůstávají v okolí a ve hmotných neživých předmětech, mohou překonat staletí, a kmitočty vlnění těchto emocionálních záznamů mohou být zachyceny duševní energií lidí, zvláště těch, kteří jsou citlivější pro mimosmyslové vnímání. Tito lidé mohou pak vnímat minulé události tak, jako by jim byli přítomni.

Hexham je malé město v Anglii, asi 30 km od Newcastle. Zde našel v roce 1972 jedenáctiletý Colin Robson se svým bratrem při hraní na zahradě dva kulaté kameny ze šedozelené horniny, do nichž byly vytesány lidské hlavy, do jednoho hlava dívky a do druhého hlava čarodějnice. Vzali oba kameny domů a vyvolali tím jeden jev psychokinetického hřmocení za druhým. (Němci tyto jevy nazývají poltergeist = hřmotící duch.) Obyvatelé tohoto domu byli neustále rušeni těmito psychokinetickými jevy. Kameny byly z domu Robsonových odstraněny a nastal klid. O kameny projevila zájem dr. Rossová, vzala si je domů a zažila nyní ona sama nepřetržitě jevy psychokinetického hřmocení. Jevy přestaly, když se kameny odstranily z domu. Pak se zjistilo, že kamenné hlavy vytesal z horniny řidič Craigie, který dříve bydlel v domě Robsonových, pro svou malou dceru, aby si s nimi hrála. Hlavám byly vyprávěny pohádky podle nordické mytologie, často velmi pochmurné a hrůzné a byly s patričními emocemi zaznamenány do materiálu kamene a tento materiál nasýtily. Vědec dr. Robins se o tyto kamenné hlavy zajímal a položil je do svého auta a chtěl jet domů. Jakmile otočil klíčem startéru, vypověděla všechna elektrická zařízení vozu službu, včetně startéru. Vědec se podíval na obě hlavy a poručil jim: „Ihned přestaňte!“ Startér auta potom ihned naskočil. Doma cítil zneklidňující

vyzařování energie hlav. Vědec z oboru anorganické chemie dr. Don Robins říká: „Neměl jsem žádné pochyby o tom, že celé vyzařování vychází z obou kamenných hlav“. Žádný jev psychokinetického hřmocení u něho však nenastal. Jednoho dne, než odešel z domu, řekl hlavám: „Doufám, že až se vrátím domů, necháte konečně něco vidět!“ Brzy nato se vrátil domů pro knihu, kterou zapomněl. Vzduch v místnosti, kde se obě hlavy nacházely, byl nabitý ozonem, takže měl dojem, že se udusí. Když se po nějaké době vrátil domů, byl vzduch v místnosti zase normální. Dr. Robins říká: „Zdá se, že energetický záznam v obou minerálních poslouchá pokynů nadřazené energie duševna člověka.“ Dr. Robins věří, že pro to našel vysvětlení. Zabýval se teorií, že minerálie a výrobky z nich mohou do své krystalové mřížky převzít informace lidí v podobě energie a za určitých okolností je zase vydat jako určité fenomény. Věří, že minerálie přijmou do jejich krystalické sítě přirozenou cestou informace v podobě elektrické energie a tyto informace se zde v pohybu atomů a jejich částic zaznamenají a jsou vydávány vlnovým vyzařováním do okolí. (Toto záření se může člověkem telestézií zachytit.) Dr. Robins říká: „Strukturu minerálií je třeba pozorovat jako fluktuující energetickou síť, v níž je nekonečně mnoho možností zaznamenávat elektronické informace.“

Tyto nové aspekty fyzikálních struktur by mohly otevřít cestu k porozumění, jak mohou být kinetické obrazy myšlení zaznamenány do kamene a do pevných materiálů vůbec. Na tomto místě bych chtěl podotknout, že lidé už dlouho používají krystalické horniny k „nabrání nových sil“. Dnes je možné koupit všechny množné tvary krystalických hornin, od vajíček, koulí, náramků, po všechny druhy šperků. Jaký je účel těchto materiálů? Esoterika říká, že slouží ke zdraví člověka a popisuje různé krystalické horniny pro různé problémy člověka. Je velmi pravděpodobné, že krystalická struktura hornin obsahuje od doby jejich trvání infomační záznamy univerzální energie, této život udržující energie, která svojí blahodárností potom přes přímý dotek krystalické horniny působí na člověka. Při „paměťovém“ záznamu v neživé hmotě musíme pamatovat na neustálé přirozené působení univerzální energie na hmotu nejen na zemském povrchu, ale i v celé zemské kůře. Během tvoření zemské kůry se tato univerzální energie „vepsala“, impregnovala do ložisek rud, nerostů a podzemní vody a vyvolává stále podle druhu hmoty různé vlnové záření, které může být vnímáno podvědomím lidí citlivých pro telestézií. Podle původního fyzikálního názoru jsou vlny záření vysílány do okolí a působí na pohyb proutku, virgule nebo kyvadla. Je třeba však říci, že druh či způsob pohybu musí být předtím podvědomí vsugerován vědomou sugescí. Podle názorů parapsychologie je toto záření pevných či kapalných hmot zachycováno podvědomím člověka, v podvědomé paměti lidí. U lidí citlivých pro telestézií způsobí pak podvědomé stažení svalů ruky a prstů, a tím vyvolají bezděčný pohyb proutku, virgule nebo kyvadla. (Uri Geller je dnes poměrně zámožný a jeho úspěch zajišťuje zjišťování a lokalizace ložisek rud z letadel při výzkumu ve světě.)

Při záznamech informací ve hmotách, ať už se jedná o horniny, hlínu, dřevo papír atd., které jsou

způsobeny univerzální energií, nebo duševní energií člověka, vzniká „vtisknutím“ těchto energií paměťový záznam informací v podobě elektrické energie. Tento záznam elektrické energie ve hmotě patrně způsobuje kmitání částic pevné hmoty nebo kapaliny (podzemní vody), které se šíří v podobě vlnového záření do okolí. Protože tento infomační záznam má energetickou strukturu, je nezníčitelný, nepřemění-li se na jiné druhy energií (elektrickou, mechanickou atd.) Mějme též na paměti, že výše dimenzionální energie univerza a duševna člověka se mohou snadno měnit na jiné druhy energií. Jakým způsobem se člověkem zachytí vlnění infomačního „paměťového“ záznamu materiálu? Zde hraje úlohu rezonance, souznění s frekvencí vlastních slabých kmitů částic s frekvencí energie duševna člověka, čímž vzniká zesílení kmitů vlnění. Impregnaci, nasycení míst okolí a předmětů silnou emocionální energií příjemných událostí (například domov a jeho přitažlivost, touha po domově) nebo událostí tragických, je třeba vidět ve smyslu paměťových infomačních záznamů v místech a ve hmotných předmětech. Tyto infomační záznamy emocionálních energií ve hmotě vyzařují slabá vlnění, která jsou člověkem schopným se na tyto frekvence naladit se svým duševnem, souzněním zesílená a vnímaná.

Norman Emmerson, profesor archeologie na universitě v Torontu spolupracoval při svém výzkumu s G. MacMullenem, který měl schopnost přesně lokalizovat objekty z dávné doby pod zemí. V tomto případě šlo o lokalizaci indiánské vesnice z 9. století. MacMullen prošel krajinou nijak se nelíšící od ostatní a popsal přesně, co leželo pod zemí a co se tehdy v indiánské vesnici dělo, se všemi podrobnostmi. Ostatně víme, že už je po celém světě zvykem archeologů, geologů a institutů, obracet se o pomoc k lidem nadaným telestézií. Tím se drasticky snížily náklady na geologický průzkum vůbec. Jak se ukazuje, je možný příjem infomačních záznamů z anorganických materiálů nadaným osobám při přímém dotyku materiálu nebo v jeho relativní blízkosti.

Roku 1953 se podařilo holandskému mediu Gerardu Croisetovi přesně určit podle malého úlomku kosti, ze které jeskyně úlomek pochází, polohu a okolí jeskyně, obyvatele jeskyně a náboženské ceremonie, při nichž tato kost hrála úlohu. Tyto údaje byly archeology, kteří kost pro test přinesli, potvrzeny jako správné. Polský inženýr Štefan Osowiecki mohl po pouhém dotyku kamenného hrotu, starého 15 tisíc let podat řadu překvapujících výpovědí z doby paleolitika, včetně denního života tehdejších obyvatel, jejich vzezření, oblečení a způsobu života. Během delší doby se mohl Osowiecki „vmyslit“ do 32 dalších předmětů, které mu byly předloženy, jako kamenné nástroje, kosti, keramické figury atd. a podal o nich zprávy, jakoby byl očitým svědkem té doby. Předměty byly z doby před půl milionem let a sahaly až do doby neandrtálského člověka. Pavel Štěpánek, české záračné medium pro uhádnutí neznámých karet, by mohl dosvědčit, že identifikuje neznámé karty na základě jejich infomačního záznamu.

Pan Mirgel se vystěhoval po druhé světové válce ze Stuttgartu do západní Kanady a občas psal své sestře do Stuttgartu. Po dlouhé odmlce přišla sestře úřední zpráva z Kanady, že pan Mirgel 13. června 1962 zmizel beze stopy a že je už 18 měsíců

nezvěstný. Sestra ve Stuttgartu byla zcela bezradná. Přečetla ještě podrobně poslední dopis bratra z Kanady a usnula s dopisem v ruce. Ráno řekla mužovi, že bratr je mrtev, že viděla ve snu, že po cestě domů lesem spadl do hluboké, deskami přikryté opuštěné šachty a utopil se ve vodě. Toto sdělila také kanadským úřadům. Čtyři týdny později přišla zpráva, že pana Mirgela našli v lese, ve 106 metrů hluboké šachtě utopeného. Tento případ by se dal vysvětlit jen na základě infomačního energetického záznamu v papíru dopisu. Sestra pana Mirgela vnímala v noci ve spánku zprávu jejího podvědomí přenesenou na obrazovku sítnice jejích očí. Její podvědomí se v noci ve spánku naladilo na frekvenci paměťového záznamu dopisu jejího bratra (u sourozenců je naladění se na frekvenci jejich duševní energie snadnější). Tím se její podvědomí také naladilo na frekvenci duševna mrtvého bratra v jeho astrálním těle, a bylo tím způsobem obrazově zpraveno o celé tragédii. Sestra pana Mirgela patrně nebyla schopna mimosmyslového vnímání, což je možné odvodit z její bezradnosti a zoufalosti. Zde bylo ve funkci její podvědomí, které je v noci v činnosti.

V Mexiku mohla ve dvacátých letech paní Maria Zieroldová v hypnóze číst z úlomků porézního kamene. Paní Zieroldová byla laboratorně přezkušována W. Princem, prezidentem americké Společnosti pro mentální průzkum. Ukázalo se, že je schopna z útržku papíru identifikovat zprávu z láhvové pošty, ačkoliv útržek papíru se nacházel v zapečetěné obálce. Navíc popsala přesně odesílatele láhvové pošty, která byla připravena k Azorským ostrovům. Vdova po odesílateli této láhvové pošty mohla údaje jako přesné potvrdit. Paní Zieroldová mohla podat přesné údaje o příteli prezidenta společnosti pana Prince, který tomuto poslal dopis a paní Zieroldová přejela prsty obálku. Identifikovala 38 detailů o příteli pana Prince, přestože dopis žádný z těchto detailů neobsahoval.

V Gross Points Woods ve státě Michigan v USA hlásil jednoho podzimního dne 1960 policejní rozhlas zprávu o vloupání do domu manželů Lombardiových, kde bylo uloupeno množství šperků a peněz. Tito však nemohli udát policii nic užitečného. Policejní komisař Sabel zachytil ve voze tuto zprávu a řekl kolegovi, aby jel do ulice Mack Street. Intuitivně nechal zastavit vůz a přistoupil k muži, který chtěl jít do restaurace a zatknul ho. Přivolaná policejní hlídka našla u zatčeného uloupené peníze a šperky manželů Lombardiových. Důstojník Sabel provádí tímto způsobem zatčení pachatelů a nikdy se nemýlí. Řada vyznamenání a povýšení to potvrzuje. Když Sabel začne neznámého vyšetřovat, má to svůj důvod. Zde přicházíme k faktu, že identifikování předmětů je možné i na dálku, nejenom po dotyku materiálu, který infomační záznam citlivé osobě předá. Zde se nesporně jednalo o identifikaci infomačních záznamů z ukradených předmětů na dálku. Tyto záznamy ukradených peněz a předmětů vedly komisaře Sabela neomylně na dálku k pachateli. Zde nešlo u komisaře Sabela o schopnost jasnovidectví nebo telepatie, ale o schopnost jeho podvědomí přijímat na dálku infomační záznamy ukradených předmětů.

Edgar Cayce, syn farmáře z Kentucky, USA byl velmi nadaný PSI-schopnostmi. Byl schopen stanovit diagnózy nemocí osob s přesností, o níž se medicíně jen může zdát. Tisíce pacientů ho písemně prosilo

o pomoc. Ze záznamů informací v papíru jejich dopisů dal Cayce neomylně pokyny k léčení. Až do jeho smrti v roce 1945 léčil přes 30 tisíc pacientů, často stovky a tisíce km vzdálených. Zdá se, že tento skromný, málo vzdělaný muž měl se svým podvědomím přístup k univerzálnímu vědění.

Holandané Peter Hurkos a Gerard Croiset slouží se svými schopnostmi mezinárodní policii. Oba mají talent číst infomační záznamy v různých materiálech. (Tento jev se nazývá psychometrie). Roku 1958 byl Peter Hurkos požádán policií v Miami na Floridě o pomoc při vyšetřování vraždy na taxikáři. Hurkos si sedl do auta taxikáře, kde se vražda stala a popsal pachatele ve všech podrobnostech, jeho jméno Smitty, bližší okolnosti vraždy a to, že před krátkou dobou spáchal také jinou vraždu. O něco později byl zatčen námořník Charles Smith, zvaný Smitty, který obě vraždy přiznal, rovněž okolnosti obou, přesně podle popisu Hurkose. Gerard Croiset získal, jako Hurkos, světové uznání při vyšetřování zločinů všeho druhu. Zdá se, že Croiset vlastní velmi jemnou schopnost rozpoznávat stopy, které zanechávají lidé poznačením a impregnací duševních energií na předmětech, v materiálu místa a okolí, jako jejich infomační paměťové záznamy.

Případy hledání zmizelých osob přes teletézii pomocí topografické mapy nejsou zcela jasné. Je možné, že zde působí jasnovidectví společně s teletézií a vysíláním infomačního záznamu materiálu nebo předmětu. Jedná-li se o zmizelé osoby, může si teletézt obstarat informace pomocí telepatie. Pokusy s teletézií ukazují, že hnací síla je psychické povahy, tj. že působí přes podvědomí osoby, a nikoliv fyzikální povahy. Zde se můžeme stále vracet k teorii paměťového infomačního záznamu ve hmotě. Hmota, jako předměty nebo ložiska rud, vyzařuje vlny tohoto energetického záznamu, které osoba citlivá pro záření zachycuje a vyhodnocuje. Při hledání neznámé osoby je však nutné mít u sebe osobní předmět osoby, jako dopis, fotografii, předměty z vlastnictví osoby nebo pramínek vlasů. Sensibilní osoba vnímá vlnění infomačního záznamu těchto předmětů a získá naladěním kmitočtu duševna na kmitočet duševna hledané osoby informace o místě pobytu osoby. Hledá-li se zmizelá osoba, předměty nebo materiály pomocí topografické mapy a kyvadla, získá teletézt informace z vlnění infomačních záznamů předmětů, které byly vlastnictvím této osoby a autosugescí jeho podvědomí uvede kyvadlo do pohybu. Podobně je tomu i s hledáním rudných ložisek nebo hladiny podzemní vody. Proutkař, teletézt, obdrží informace ve svém podvědomí mimosmyslově a jeho podvědomí dá signál ke stažení svalů ruky nebo prstů a tím k pohybu proutku, virgule. Druh pohybu virgule nebo pohybu kyvadla musí být před hledáním pomocí volné sugesce a podvědomí předem určen. Informační záznam ve hmotě sám tento pohyb nezpůsobí, pohyb je vyvolán podvědomím člověka sugestivně přes stažení svalů ruky nebo prstů.

Vedení České psychoenergetické společnosti upozorňuje čtenáře na možnost zakoupení publikace Psychokinetické jevy, ve které autor Ing. Jaromír Kapinus vysvětluje řadu těchto neuvěřitelných příběhů. Nejlépe vyřizovat tento požadavek pomocí mailové adresy cepes@cepes.cz.

DESATERO PODLE PÁTERA FERDY

Když má večer naše tělo největší hlad, nutíme ho k hladovce, abychom nepřibrali na váze. Dopřáváme si ovoce a vůbec neřešíme, zda je to pro naše tělo opravdu prospěšné. A proč taky, když je plné vitamínů?! „Tato civilizace dělá všechno obráceně,“ říkával už před třiceti lety jasnovidný bylinkář páter František Ferda. Stejně tak směle tvrdil, že lidstvo neudolá rakovina, ale plísně. A že naše domácí vepřo knedlo zelo by si zasloužilo Nobelovu cenu. Mnozí lékaři a výživoví poradci by s páterem zřejmě ani dnes nenašli společnou řeč. Přinášíme vám několik Ferdových doporučení, jak si udržet pevné zdraví. Nakolik vám připadají blízká nebo snad nadčasová, necháváme na vás.

1 Kuchyně je naší lékárnou

„Kvalita naší krve je přímo úměrná s tím, co jíme,“ zdůrazňoval F. Ferda. Proto bychom se měli podle jeho slov snažit, aby naše kuchyně byla lékárnou a lékárna naší kuchyní. Jíst bychom měli všechno, ale v malé míře. I to nezdravé. Za nezdravé páter Ferda považoval např. uzeniny a sýry. Mohou se jíst, ale pouze jednou za čas. Tělo má pak čas vyčistit se. Důležité je nedělat si z toho oblíbené jídlo. „Je otázkou času, kdy se naše tělo proti tomu vzbouří,“ varoval páter a s oblibou dodával: „To, co ti chutná nejvíce, je nejmenší.“

2 Tělo se čistí i sílí

Naše tělo se dvanáct hodin čistí a v další půli zase sílí. To není nic převratného, Ferdova doporučení se od ostatních odlišují v době, kdy tyto procesy v těle začínají a kdy končí. Podle pátera trvá očista od dvou hodin v noci do dvou odpoledne. Během této doby by se tělo nemělo příliš zatěžovat jídlem. S posunem souvisí i pozdější čas na snídani, oběd i večeři.

3 Osvěžující spánek

„Co se naspí do dvou hodin, to se naspí.“ zdůrazňoval. Pak už tělo nemá ze spánku užitek. Kdybychom ale podle Ferdy v okruhu 15 km vyplenili všechno živé, tak ze spánku nemáme nic. „Člověk je živá součást přírody a z živého čerpá potřebnou sílu!“ říkával páter Ferda.

4 Zdravá snídaneň - oběd - večeře

Říká se, že snídani si má člověk nechat pro sebe, o oběd by se měl podělit s přítelem a večeři přenechat nepříteli. Páter Ferda to s úsměvem komentoval, že tato civilizace dělá všechno obráceně. Doporučoval snídat málo a později, oběd by měl být vydatný kolem druhé hodiny odpoledne a večer by se měl člověk najíst dvakrát! Když mu ženy oponovaly, že neprojdou dveřmi, odpovídal jen: „Lepší když budeš mít kilo navíc a budeš zdravá, než bys byla o kilo lehčí a marodila bys.“

Dopoledne doporučoval jídlo, které nezatěžuje tělo. Za ideální snídani považoval žitovku, což je upražené žito, pšenično - žitný chléb, dobře vypečený, (žito čistí krev, pšenice podporuje krvevotrubu - pozn. red.) namazaný nejlépe vepřovým hřbetním sádlem. Oběd složený z polévky a hlavního chodu, by měl přijít na řadu až kolem druhé hodiny odpolední. Nejlépe hodinu po jídle by se nemělo pít, aby mohly v klidu započít trávicí procesy. Večer je podle pátera zcela normální, že má člověk největší hlad. Tělo sílí a potřebuje k tomu dostatek potravy. Zásadní je nepřejíst se, ale dobře se najíst!

5 Teplé nebo studené?

Ferdovo krédo bylo: „Ať už chceme po ránu sníst nebo vypít něco studeného, mělo by to přijít až po naplnění žaludku něčím teplým.“ Nejlépe žitovkou nebo čajem, který se pije po douškách a nejlépe dopoledne, kdy se tělo čistí. Rozhodně by se nemělo pít studené pití na lačný žaludek! Kdo tak činí, koleduje si podle pátera Ferdy o rakovinu žaludku.

6 Zelenina může škodit

F. Ferda byl vlastenecký kněz. Co bylo naše, to ctil. Říkal, že jsme geneticky nastaveni na potravu našich předků. Co se vypěstuje u nás, to se může sníst. Do toho také rozlišoval, co taďy bylo původní a co ne. Zatímco vlašské ořechy považoval za nevhodné, lískové ořechy naopak. Ze zeleniny doporučoval petržel, mrkev, salátové okurky, které obsahují minerály, a červenou řepu. Ta je zdrojem přírodního červeného barviva a kromě jiného blokuje množení plísní v těle. Cibuli doporučoval jen v malém množství, protože v těle ničí červené krvinky, česnek povoloval dva stroužky týdně, rozhodně ne denně. Doporučoval všem sníst během dne tři lžičce petržele a trošku mrkve. Byl toho názoru, že je lépe mít v těle mírný nedostatek vitamínů, než nadbytek. Často mluvil o zvrátých procesech, které nastanou v těle, pokud má nadbytek vitamínů. Místo toho, aby pomáhaly, začnou škodit.

7 Zákeřné plísně v ovoci

„Plísně jsou hrobaři života, a lidstvo neudolá rakovina, ale zdegeneruje na plísně,“ varoval častokrát své pacienty Ferda. Neviděl rád, když lidé jedli příliš syrového ovoce, zvláště malé děti. Málokteré není nahnílé a tudíž nezasazené plísní. V přílišném množství dráždí ledviny, tlusté střevo, žlučník a u malých dětí například častá konzumace jablek způsobuje noční děsy. Ferda doporučoval vyvarovat se dovezenému tropickému ovoci, včetně džusů, které jsou pro lidi žijící v tropickém pásmu. Ale ne pro nás! Když už ovoce, tak kombinaci jablko - hruška, jednou týdně a sníst během dopoledne, kdy se tělo čistí. Za přijatelné považoval tepelně zpracované ovoce (povidla, zemlovka, štrůdl, ovocné knedlíky, jablečný závin aj.).

8 Maso nesmí chybět

Maso by se mělo jíst v nevelkém množství, nejlépe propečené a rozhodně by se měly druhy masa v našem jídelníčku střídát. Ferda nedoporučoval přední hovězí - maso od kostí, u zvěřiny varoval před špatně stříleným kusem, nejednou léčil lidi, kteří měli zdravotní problémy. Varoval před častou konzumací kuřecího masa, které může obsahovat arsen. Sami si můžete doma udělat menší test o tom, co jíte. Páter říkával, že pečené kuře by mělo mít bílé kosti.

9 Mouka je zdravá

Mouka a vše, co je spojeno s ní, p. Ferda doporučoval. Houskové knedlíky, bramborové knedlíky, škrubáčky. Zato s rýží nebo těstovinami u pátera lidé příliš nepochodili. Doporučoval je tak jednou do týdne. Brambory by se měly zásadně vařit s kmínem a mrkví, která na sebe váže škrob. Po dovaření doporučoval mrkev vyhodit a brambory nechat vychladnout bez pokličky. Pokud se neodklopí, dochází v bramborách k pařeníšti škodlivin.

10 Ničivý alkohol a kouření

„Kouření škodí, ale jinak, než se říká,“ usmíval se Ferda a všem kuřákům doporučoval inhalovat česnek, aby docházelo k čištění plic. Sám miloval tabák a s kouřením přestal až těsně před smrtí. Občas doporučoval sklenici piva, ale varoval před desetistupňovým pivem, které podle jeho částých diagnóz lidem ničí ledviny. Když už pivo, pak jediné dvanáctku, nejlépe Plzeň a pouze třetinku. Když už alkohol, pak malého panáka pravé slivovice, ale jednou za čas! Jinak byl Ferda v užívání alkoholu striktní. „Když viděl, že vězí za nějakým problémem, řekl to lidem na rovinu,“ vzpomíná na pátera pražský léčitel K., který za ním často jezdil na příučit se, ale nepřeje si být plně zveřejňován.

„Když budete dodržovat to, co jsem Vám tady říkal, tak všichni, jak jste tady, budete žít až do smrti, umřete zdraví a v rakvi nám to všem jednou moc bude moc slušet.“

redakce

Přehled akcí ČEPES v prvním pololetí 2022

VALNÁ HROMADA ČEPES

Svolává vedení ČEPES na sobotu 12. 3. 2022 od 9.00 hod. v budově ČSVTS, sál č. 319, Novotného lávka 5, Praha 1.

Přednášky a semináře

Seminář

Seminář pro praktikující senzibily je zaměřený na harmonizování energetického systému člověka příkládáním rukou podle metodiky této profesní kvalifikace. Jednou ze součástí semináře je projednání otázky duchovního vývoje poskytovatele této služby. Další součástí semináře je seznámení s možnostmi aktivace schopností pro tuto činnost jak přímé, tak praktickými cvičeními na procitování energií člověka.

Seminář se uskuteční v sobotu na jaře roku 2022 v budově ČSVTS na Novotného lávce 5, Praha 1. Pro upřesnění termínu sledujte www.cepes.cz. Doporučujeme včasné přihlášení na e-mail cepes@cepes.cz.

Pokud zájemci budou mít zájem o individuální konzultaci, bude provedena po dohodě.

Kurz a zkoušky

Uskutečníme kurz podle revidovaného standardu „Detekce anomálií zemské kůry“. V kurzu budou probírány základní otázky z geologie a hydrogeologie pro proutkaře. Praktická část bude zaměřena na ovládání proutkařských prostředků pro zjišťování zdroje vody, inženýrských sítí, dutin a tektonických linií. Dále pak proběhnou zkoušky dle příslušného standardu profesní kvalifikace. O úspěšném vykonání zkoušky bude vydáno osvědčení.

Kurz se uskuteční v sobotu na jaře roku 2022 v budově ČSVTS na Novotného lávce 5, Praha 1. Zkoušky se uskuteční následující den, to znamená v neděli na zkušebním polygonu. Doporučujeme včasné přihlášení na e-mail cepes@cepes.cz.

Přesné datum bude stanoveno, jakmile pandemie dovolí. Zašleme jej přihlášeným zájemcům a zveřejníme jej na našich webových stránkách www.cepes.cz.

Poskytování bioenergetických služeb

ČEPES zájemcům poskytuje:

- služby k posílení imunitního systému a regeneračních schopností organismu
- odstraňování všech druhů únavy (včetně stavu „vyhoření“)
- zmirňování bolestí, svalového a kloubového napětí
- zlepšení hybnosti
- harmonizování fyzických i psychických (mimo duševních nemocí) sil klienta

Služby se poskytují převážně ve čtvrtek od 9.00 do 18.00 hod. Objednání je třeba uskutečnit e-mailem cepes@cepes.cz.

**Česká psychoenergetická společnost,
pobočný spolek Společenstva drobného podnikání, z. s.**

ČEPES

Novotného lávka 5, 116 68 Praha 1

tel.: 221 082 252

e-mail: cepes@cepes.cz

bankovní spojení: 115-2085550237/0100

Je společenskou neziskovou organizací s právní subjektivitou zabývající se především těmito činnostmi:

Bioenergetické služby

- poskytování bioenergetické péče a harmonizování organismu
- vzdělávání k iniciování schopností a dovedností k profesi Odborný pracovník v přírodním harmonizování lidského organismu
- legislativní zajištění profesí našich členů s cílem zařadit je do Národní soustavy povolání
- k dosažení tohoto cíle pokračovat ve spolupráci s HK ČR a institucemi obdobného zaměření jako ČEPES

Telestezie

- poskytovat bioenergetické služby k vyhledávání vodních zdrojů a vhodných lokalit pro výstavbu
- organizovat proutkařské kurzy a zkoušky

Zájmová a badatelská činnost

- vytvořit pracovní skupiny pro řešení praktických problémů, se kterými se telesteti, bioenergetici a zástupci dalších odborných směrů setkávají v praxi

Osvětová a publicistická činnost

- vydávání zpravodaje PSYCHOENERGETIKA
- pořádání přednášek a seminářů z oboru
- spolupráce s odbornými časopisy

Ve své činnosti ČEPES navazuje na předchozí práce Psychoenergetické laboratoře při VŠCHT Praha z let 1980 - 1990 a využívá zkušeností tohoto výzkumného pracoviště k dalšímu rozvíjení psychoenergetiky.

Rádi uvítáme v našich řadách další spolupracovníky – staňte se našimi členy. Informace o ČEPES a jejím programu získáte též na stránkách:

www.cepes.cz